

په‌نگدانه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌شيعره‌کانی "حاجی قادر" دا

د. بارزان علی پیرۆت

به‌شی زمانی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی بنه‌په‌ت، زانکۆی راپه‌رپین، رانیه، هه‌ریمی کوردستان، عیراق.

barzan.pirot@uor.edu.krd

م.ی. ابراهیم محمد ابراهیم

به‌شی زمانی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی بنه‌په‌ت، زانکۆی راپه‌رپین، رانیه، هه‌ریمی کوردستان، عیراق.

ibrahim.mohammed@uor.edu.krd

پوخته

زانباریه‌کانی توێژینه‌وه

به‌رواری توێژینه‌وه:

وه‌رگرتن: ۲۰۲۴/۱/۱۴

په‌سه‌ندکردن: ۲۰۲۳/۲/۱۸

بلاو کردنه‌وه: هه‌وین ۲۰۲۵

هوشه‌سه‌ره‌کییه‌کان

*Style, Indian style,
linguistic, intellectual
and literary
characteristics, Haji
Qadir's poetry.*

Doi:

10.25212/lfu.qzj.10.2.3

ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌ژێر ناوێشان (په‌نگدانه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌شيعره‌کانی حاجی قادر) دا. هه‌ولێکه بۆ ناساندنی چه‌مک و زاراوه و پووبه‌ری کارکردن و چۆنیه‌تی په‌نگدانه‌وه‌ی ئهم جۆره سه‌بکه له‌ئهم‌به‌ياتدا. سه‌بکی هیندی له‌گه‌ڵ گرتنه‌ده‌ستی ده‌سه‌لاتی (شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی) له‌ ولاتی ئێراندا سه‌ریه‌له‌داوه. له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ده‌یه‌م تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یازده‌یه‌می کۆچی بۆ ماوه‌ی (۱۵۰) سه‌د و په‌نجا ساڵ له‌ ئێران و هیند و ئاسیای بچوک باووبوه. تاییه‌تمه‌ندییه‌ دیاره‌کانی ئهم سه‌بکه، له‌ سێ پوانگه‌ی (زمانی، هزری و ئه‌ده‌بی) یه‌وه، کاریگه‌ری له‌سه‌ر شاعیر و نووسه‌ران هه‌بووه.

سه‌باره‌ت به‌ په‌نگدانه‌وه‌ی ئهم سه‌بکه له‌ ئه‌ده‌بی کۆنی کوردیدا، له‌ژێر کاریگه‌ریی ئه‌ده‌بیات و شاعیرانی فارسی هاتۆته‌ناو ئه‌ده‌بیاتی کوردی و شاعیرانی پهی‌په‌وه‌ییان له‌م جۆره سه‌بکه کردووه، که په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی هیندی له‌ شیعری شاعیراندا به‌ گشتی و لای "حاجی قادر" به‌تاییه‌ت به‌رچاو و واتاداره. ئامانجی توێژینه‌وه‌که پێشاندان و ده‌رخستنی په‌نگدانه‌وه‌ی سیما و تاییه‌تمه‌ندییه (زمانی، هزری و ئه‌ده‌بی) یه‌کانی ئهم سه‌بکه‌یه له‌نیۆ شیعره‌کانی حاجی قادردا،

به پشت به‌ستن به‌و به‌لگه و مشتومره شیوازیبانی، که له دووتوی شیعرییه‌کانیدا په‌په‌وه‌ی لیکردوون. میتۆدی په‌په‌وه‌کراو له توژیینه‌وه‌که‌دا میتۆدی "وه‌سفی- شیکاری"یه. ئەو ئەجامانه‌ی له لیکۆلینه‌وه‌که‌دا به‌ده‌سته‌هاتوون، بریتیی له: ده‌رکه‌وتنی هه‌ر سێ تایه‌تمه‌ندییه دیاره‌که‌ی سه‌بکی هیندی (زمانی، هزری و ئەده‌بی) به‌روونی له شیعه‌کانیدا، له‌رووی زمانیه‌وه به‌کاره‌ینانی وشه‌ی نوێ و ساده‌کردنه‌وه‌ی زمان و بارگاویکردنی زمان به‌په‌ند و ئامۆژگاری، پێژه‌یه‌کی زۆری ژماره‌ی شیعه‌لای شاعیر، بایه‌خدانی زۆر به‌ناوه‌پۆکی شیعه‌ی له‌سه‌ر حیسابی زمانی شیعه‌ی، له‌رووی هزرییه‌وه بایه‌خدان به‌بێزاری و په‌شینی و زیده‌رووییکردن له‌بابه‌ت له شیعه‌کانیدا، له‌رووی فۆرمی ئەده‌بییه‌وه بایه‌خدان به‌قالبی شیعه‌ی (غه‌زهل و تاک به‌یت) و پاش سه‌روا و هونه‌ری په‌وانبێژی (تیلنیشان) له شیعه‌کانیدا.

پێشه‌کی:

ئەده‌بیاتی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، میژوو‌ه‌که‌ی به‌چه‌ند قۆناغی هه‌له‌ز و دابه‌زدا تیپه‌ریوه و له‌سه‌ر یه‌ك ئاواز و پێچکه به‌رده‌وامی نه‌بووه، به‌جۆریک له‌سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی ئەده‌به‌وه هه‌ر سه‌رده‌م و قۆناغ و ماوه‌یه‌ك گۆرانیك یان سه‌ره‌له‌دان و دروست‌بوونی پێچکه و پێبازیکی نوێ، گروپینی به‌ئەده‌به‌که داوه. ده‌ستپێکی قۆناغی شیعه‌ی عه‌رووزی کوردییمان ده‌ستپێک به‌شیوه‌زمانی کوردی ژوو‌رو، هه‌رله‌مه‌لای جزییری و ئەحمه‌دی خانی و شیخ ئەحمه‌دی باتن ... تاد، و له‌شیوه‌زمانی کوردی ناوه‌ندیش دیارترین و سه‌رنج‌راکێشترین قۆناغی میژوو‌ی ئەده‌بی کوردی، قۆناغی سه‌له‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه، ئەویش به‌ده‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ئەده‌بی کۆنی کوردیدا، که به‌قوتابخانه‌ی بابان ناسرابوو، له‌نالییه‌وه ده‌ستپێده‌کات، تا‌کو مه‌حو‌ی و حاجی قادر و حه‌ریق و وه‌فایی و صافی...هتد، درێژ ده‌بێته‌وه. دواتر له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستهم له‌سه‌رده‌ستی (عه‌دوله‌رحیم په‌حمی

هه‌کاری) و له‌بیسته‌کان و سییه‌کانیشدا شاعیران: شیخ نوری شیخ سالح، ره‌شید نه‌جیب، قه‌دریجان، کامران عالی به‌درخان، عه‌بدوللا گۆران ... هتد، بره‌ویان به‌و هه‌نگاوه‌ دا، که هه‌کاری له‌ سه‌ره‌تای بیسته‌کاندا سه‌ره‌تاکانی پیکای و دواتر به‌یاریده‌ی ئه‌و ده‌سته‌ پیشه‌نگییه‌ی بزاقه‌ نوێکارییه‌که‌ی شیعی‌ کوردیییمان، بزاقه‌که‌ گۆر و تینیکی دیکه‌ی به‌خۆوه‌ بینی، که به‌ هه‌موویانه‌وه‌ ئه‌م دواپیانه‌ به‌ قوتابخانه‌ی شیعی‌ کرمانجی ناوه‌پاست ناسراوه‌.

توێژینه‌وه‌ و قسه‌کردنیش له‌ کرۆکی ئه‌م قۆناغه‌ جیاوازانیه‌ی ئه‌ده‌ب، توێژینه‌وه‌یه‌ له‌ چوارچیوه‌ی شیواز و شیوازگه‌ری، گومان له‌وه‌شدانییه‌، که وازه‌پنان له‌ پیره‌وی رێباز و سه‌رده‌مێک و خۆ خه‌ریککردن به‌ کاژدامالین له‌ژێر ئه‌ده‌ب و قۆناغه‌ی ئه‌ده‌بی تردایه‌. روونکردنه‌وه‌ و ناسینی ئه‌م کارتیکردنه‌ له‌ژێر ئه‌ده‌بیکی دیکه‌دا ئیشی شیوازه‌، که سیما و تاییه‌تمه‌ندییه‌ جیاکه‌ره‌وه‌کانی ئه‌و قۆناغ له‌ ئه‌وی دیکه‌ جیاکه‌ره‌کاته‌وه‌ و مه‌وداکه‌ی دیاری ده‌کات. ئه‌م جۆره‌ی توێژینه‌وه‌یه‌ش له‌ توێژینه‌وه‌ی کوردیدا به‌ چرپی کاری له‌سه‌ر نه‌کراوه‌ و ورده‌کارییه‌کانی زۆر روون نین. بۆیه‌ لاگردنه‌وه‌ له‌م بابته‌ بایه‌خ و سه‌نگی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌.

میتۆدی توێژینه‌وه‌که‌: میتۆدی (وه‌سف- شیکاری)یه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تادا به‌ ناساندنی چه‌مک و زاراوه‌ی سه‌بک و خستنه‌پووی سه‌بکی هیندی به‌شیوه‌یه‌کی تیۆری خه‌ریکبووین، له‌ پاشاندا بۆ وردبوونه‌وه‌ له‌ سیما تاییه‌تییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ شیعه‌ره‌کانی حاجی قادردا، نموونه‌ی شیعی‌ و پراکتیککردنی شیعه‌ره‌کانی، وایکردوو که سروشتی توێژینه‌وه‌که‌ (وه‌سف- شیکاری) بێت.

ئامانجی لیکۆلینه‌وه‌که‌: لاگردنه‌وه‌یه‌ له‌ بابته‌ی سه‌بکی هیندی و په‌نگدانه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردیدا، و به‌دیارخستنی بنه‌ما تاییه‌تییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ هه‌رسێ پوانگه‌ی (زمانی، هزری، ئه‌ده‌ب)یییه‌وه‌ له‌ شیعه‌ره‌کانی حاجی قادردا.

گرفتى توێژىنەووەکە: کەم لاکردنەووەیە لە ڕەنگدانەووەى بنەماکانى سەبکى هیندى لە شیعیرى شاعیرانى کورد و لە نۆیوشیاندا حاجى قادری کۆبى. لەم سۆنگەییەووە بۆچوونمان بۆ لیکۆلینەووەیە لەم شیوەیە زەنى کردوووە و هەولداراوە ئەم گرفتە لای لیبکریتەووە.

١. ناساندنى سەبک و سەبکى هیندى

١-١. زاراوە و چەمكى سەبک

وشەى سەبک وشەبەكى فارسییە و لە زمانى کوردیدا بە واتای (شیواز) دێت. پێشەى ئەم زاراوەیە کۆنە و لە بنەڕەتدا لە زمانى یۆنانییەکانەووە سەرپهه‌لداوە و "لە وشەى (Stylus) ی گریكى لاتینییەووە ھاتوووە. ھەرچى ستلیۆس لە زمانى یۆنانیدا بە ئالەتێک دەوترى یان تیغێكى مەعدەنى یان دارێک یان پارچە عاجێک کە لە کۆندا وەک شیوەى قەلەم دروست دەکرا و لەسەر پارچە مۆمێكى پانکراوە نووسین و وێنەیان پێ دەکێشا" (کاکى، ٢٠٠٨: ١٣). بەمپێیە وشەى ستلیۆس بۆ ئامرازێكى نەخشاندى وێنە لەسەر پارچە مۆم یان پارچە قور لە شارستانیەتێکى کۆنى یۆنانیدا بەکارھاتوووە. ئەم ئامرازەش بە خودى ئەو قەلەمە گوتراوە، کە نەخش و نووسینەکانى پێ لەسەر پارچە مۆم و قورەکاندا نەخشێندراوە. ھەندىجارى بەدەر لەمە بە مانای "قەلەمى ئاسن ھاتوووە، کە لاتینییەکان وەکو خاوەنەبەك بۆ مانای ھەلکۆلین یان شیوەى نووسین بەکاربان ھێناوە. بە تێپەرپوونى کات زاراوەکە مانای ڕەوانبێژى و شیوازگەرى وەرگرت. تا وایلیھات بەو ڕێگە تاییبەتییە دەوترى کە نووسەر بۆ دەربرین بەکاربەدەھێنا" (ئەحمەد، ٢٠٠٩: ١٣-١٤). کەواتە بە تێپەرپوونى کات وشەى (Stylus) بۆ واتا و مەبەستى ئەدەبى سودى لیبینراوە و تا ئەمڕۆ ئەمە درێژى ھەیە.

لە نۆ توێژىنەووە ئەدەبییەکانى پەيوەست بە شیواز لە نۆ کورددا (سەبک) بەکاردەھێندرێت، وەك چەمكى نۆ پێشتر لای نەتەووە ڕۆژئاواییەکان سەرپهه‌لداوە. بەلام خودى وشەکە لە کۆندا لە نۆ بەرھەمە ئەدەبییەکانى یۆناندا ھەبووە (مەحمەد، ٢٠١١: ٤٣). زاراوەکە ھەر لە زوووە لە نۆ پانتایی

ليکۆلینەو شىۋازگەرىيەكانى پۆژئاۋادا سىما و ئەركىكى ئەدەبىيانە ھەلدەگرېت و ئەم سىما و ئەركەش بە ھەمان شىۋە لە پۆژھەلاتىشدا دەرکەوتوو .

سەبارەت بە زاراۋى (style) لە "زمان و ئەدەبى پۆژھەلاتدا بە (سەبک) ناسراۋە، بەتايبەتى لاى ئيرانييەكان" (ئەحمەد، ۲۰۰۹: ۱۴). لەوێو ئەم زاراۋىيە بەبى دەستكارى ھاتوووتە نۆ زمانى كوردییەو، كە ئەم وشەيە لە بنەرەتدا فارسیيە، و لە زمانى فارسیدا "سەبک لە بەرانبەر وشەى (style) بەکارديت، بە شىۋازناسیش (Stylistic) دەگوتريت (سبک شناسی)" (خەلیل، ۲۰۱۱: ۷۸). دواتر وشەى (سەبک) لە ڕيگەى زمانى فارسیيەو لە نۆ ليکۆلینەو شىۋازگەرىيەكانى كوردیدا زۆر بەکاردەھيئرا و لە ئیستاشدا بووتە بەکارھيئانێكى زال لەلاى كورد. خودى زاراۋەكە لە زمانى عەرەبیدا (اسلوب) پیدەگوتريت و لە زمانى فارسیدا (سبک) و لە زمانى كوردیشدا (شىۋاز). لە فەرھەنگى (ھەنبانە بۆرىنە) (ھەزار موكريان) دا بە واتاى "شکل، تەرح، راھاتن، ھيئت، قافیە" (موکریانى، ۱۳۲۹: ۵۰۲) و لە فەرھەنگى (ئۆكسفۆرد) دا لە بەرانبەر وشەى (style) ھەریەكە لە وشەكانى "شىۋاز، ئەدگارێكى جیاۋاز، پوخسارى گشتى، جلوبەرگى مۆدیل" (ناوخۆش، ۲۰۰۳: ۳۳۳) ی بۆ بەکارھاتوو. ئەم چەمكەش لە نۆ ليکۆلینەو شىۋازگەرىيەكانى ئەدەبىياتدا و بەتايبەت لە شىۋازگەرىیدا "پيگە و پييازپيگە نووسەر بۆ دەربرپى ھەست و سۆز و بۆچوونەكانى و جیاکردنەو شىۋازگەرىيەكانى لە نووسەرپيگە دیکە بەکارى دەھيئيت" (پيرۆت و محمد، ۲۰۱۹: ۳۵۴) و ئەو بووتە ھۆى ئەو شىۋازى ھيچ نووسەرپيگە، ھەك شىۋازى نووسەرپيگە دیکە نەبيت، چونكە شىۋازى ئەدەبى ئەو پيگەيە نووسەر پەرپەوى لیدەكات و لە پيگەيەو دەتوانين، ھەك پيناس و شوينپي نووسەر لە دەقدا چاۋى لبيكەين. دواجاريش ئەم شىۋازى نووسەر لەسەرى راھاتوو و دەرپات دەبيتە شەقلە ليكجياكەرەو ھەكەنى لە نووسەرانى دیکە. بەمەش شىۋاز بریتيە لە پيناسى نووسەر و بەرھەمەكانى. ھەر لە پيگەى شىۋازەكەو ھەم نووسەر و ھەميش بەرھەمەكانى لە نووسەر و بەرھەمى نووسەرانى دیکە جیادەكەينەو.

۲.۱. پېناسەى سەبىك

سەبارەت بە پېناسەکردنى (سەبىك) يەك پېناسەى گشتگيرمان نىيە، كە شىۋازناسان و شارەزايانى بوارەكە لەسەرى پېككەوتېن، بەلگو پېناسەكان بۇ سەبىك ھەم ژمارەيان زۆر و ھەمىش لە پوانگەى جۆربەجۆرەۋە كراۋن. بەشىكىيان پەيوەستدارن بەۋەى شىۋاز پېگە و پېيازىكە و پەيوەستە بە خودى نووسەرەۋە و لە نووسەرېكەۋە بۇ يەكېكى دىكە دەگۆرېت. بۆيە دەشىت بۇ ھەر نووسەرېك شىۋازىكى تايبەتيمان ھەبېت. لەلايەكى دىكەۋە زۆر نووسىن لەسەر شىۋاز لەلايەن لېكۆلەرە ئەدەبىيەكانەۋە و ئەم لېكۆلەرەنش لە گۆشەى جۆربەجۆرەۋە لە شىۋازيان رۋانىيە و بە ھۆكارىكى دىكەى زۆرى پېناسەكان بۇ شىۋاز و شىۋازگەرى دادەنرېن (پېرۆت و محمد، ۲۰۱۹: ۳۵۴) و تەۋاۋى پېناسەكانىش پەيوەستەن بە قوتابخانە شىۋازگەرىيەكانەۋە و رۋانىن بۇ شىۋاز لە ھەرسى رۋانگەى (نووسەر، تېكست و خوئەنەر) ھۆكارى زۆرى پېناسەکردنەكانى شىۋازن.

(بېفۇن) دەلېت: "شىۋاز برىتېيە لە خودى مرقۇف" (شمىسا، ۱۳۷۳: ۱۸). ئەم پېناسەيە لە پوانگەى نووسەرەۋەيە و شىۋاز بەتەۋاۋى بە نووسەرەۋە بەستراۋەتەۋە. بەپېنى ئەم پېناسەيەى (بېفۇن) بېت، دەشىت بۇ ھەر نووسەرېك پېناسەيەكى شىۋازمان ھەبېت. (فلۆبېر) بۇ پېناسەکردنى شىۋاز دەلېت: "شىۋاز شىۋەى بېنېنە" (شمىسا، ۱۳۷۳: ۱۸). واتە لاي ئەو دەكرېت شىۋاز نامرازىك بېت بۇ دەرېپىنى دىدى نووسەر بۇ ھەستكردن و لېكدانەۋەى جىھانى دەۋرۋەبەر، بە مانايەكى دىكە شىۋاز ئامازەيە بۇ پوانگە و خەيال و تېرۋانىنى داھىنەرەنى نووسەر، كە تەنبا پەيوەندى بە ھەلزاردىنى وشە ياخو زمانى نووسىنەۋە نىيە، بەلگو پەيوەندى بەو جىھانبىنېنەۋە ھەيە، كە نووسەرېك دەربارەى پرس و بابەتەكان لە دووتوۋى دەقەكانىدا بەيانى دەكات. ھاوكات (ئەمرسن) دەلېت: "شىۋاز دەنگى بېرى نووسەرە" (شمىسا، ۱۳۷۳: ۱۸) ئەم پېناسەيەش ھەمدىس لە دىدى نووسەرەۋە و بە خودى نووسەرەۋە بەستراۋەتەۋە .

هه‌رچی (عه‌بدولقاهری جورجانی)یشه ده‌لێت: "شیوه‌ی نووسین، یان شیوه‌ی داپشتنه، یان شیوه‌ی هه‌لبژاردنی وشه و پیکه‌ستنن وشه‌یه بۆ دهربرینی مانا و مه‌به‌ستی پوونکردنه‌وه و کارتیکردن" (شیخ سالح، ۱۹۲۶: ۲۳). واته به‌بۆچوونی (جورجانی) شیوه‌ی نووسین و داپشتنی ده‌ق و پیکه‌ستنن که‌ره‌سته زمانیه‌کان، جۆری ده‌ق، و شیوازی ده‌ق ئاراسته ده‌کن. ته‌واوی ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش ده‌نگی نووسه‌ر نما ده‌کن و سیما تاییه‌تییه‌کانی ئەدیبه‌ی دهرده‌خه‌ن، چونکه "شیوازی شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت به‌ ده‌قی ئەده‌بی ده‌به‌خشیت له‌ پرووی فۆرم و واتا و ئەو شیوه‌ی تاییه‌ته‌ش په‌یوه‌سته به‌ چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه‌ی ئەدیبه‌ی به‌بابه‌ته‌کانه‌وه" (به‌ار، ۱۳۸۱: ۱۶). له‌ نیو لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردیدا هه‌وله‌کی (شیخ نووری شیخ سالح) به‌یه‌که‌م هه‌ولێ شیوازاناسی داده‌نرێت و (شیخ نووری) سه‌باره‌ت به‌ پیناسه‌ی شیوازی ده‌لێت: "اسلوب به‌و ته‌رزی مه‌خسوسی به‌یانه‌ ده‌لێن که‌ هه‌ر خه‌تییه‌ک یاخود هه‌ر موچه‌پرێک ئەوه‌ی له‌ ده‌ماغیايه‌تی، ئیفاده‌ی ده‌کات، هه‌موو خه‌تییه‌ک مالیکی ته‌رزیکی مه‌خسوسی به‌یانه" (گه‌ردی، ۱۹۷۹: ۹). هه‌روه‌ک ده‌بینین شیخ نوریش شیوازی به‌ نووسه‌ره‌وه ده‌به‌ستێته‌وه و له‌ پوانگه‌ی نووسه‌ره‌وه ده‌پوانیته‌ شیوازی. هه‌روه‌ها (عه‌زیز گه‌ردی) به‌م جۆره‌ پیناسه‌ی شیوازی ده‌کات، پینوايه: "شیوازی نووسین بریتییه‌ له‌ وێ و شوێن و په‌نگ و پوخساره‌ی که‌ نووسه‌ر له‌ نووسیندا هه‌یه‌تی. ئەویش جۆری بیرکردنه‌وه و هه‌ست و سۆز و گوداز و وشه‌بازی و داپشتنیکي وشه و هه‌رشتیکي دی ده‌گرێته‌وه، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ نووسه‌ر و نووسینه‌که‌یه‌وه هه‌بی" (عه‌بدول، ۲۰۱۲: ۱۲). به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پیناسه‌که‌ی عه‌زیز گه‌ردی ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ ئەو پڕوايه‌ی، که‌ چۆنیه‌تی نووسینی کۆی ئەو ده‌قانه‌ی نووسه‌ر به‌ره‌مه‌ی ده‌هێنێت شیوازی نووسه‌ر ده‌خاته‌پروو. که‌واته ئەویش نووسه‌ر ده‌کاته سه‌نته‌ر بۆ تیروانین له‌ شیوازی.

(حه‌مه‌نوری عومه‌ر کاکي) له‌ ماسته‌رنامه‌که‌یدا به‌ناوی (شیوازی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا) ده‌لێت: "شیوازی بریتییه‌ له‌ پڕگایه‌کی تاییه‌ت که‌ نووسه‌ر یا شاعیر به‌هۆیه‌وه له‌ داپشتنیکي تاییه‌ت به‌خۆی و زمانه‌که‌یه‌وه، بیره‌کانی پێ دهرده‌برێت" (کاکي، ۲۰۰۸: ۲۶). لێره‌دا ئاوڕ له‌ په‌گه‌ز و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی

شیواز دراوه‌ته‌وه. سه‌باره‌ت به‌ گه‌یشتن به‌ پیناسه‌یه‌کی ته‌واو ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و پاستیه‌ی شیواز له‌ شیکردنه‌وه‌ یان له‌ پیناسه‌یه‌کی کامل و گشتگیردا نابینریت، چونکه‌ شیواز ده‌نگی نووسه‌ر خۆیه‌تی، هینده‌ی لی نزیکه‌ ده‌کریت بگوتریت: (شیواز خودی نووسه‌ره). هه‌ندیک جاریش شیواز وه‌چه‌ی سه‌رده‌مه، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی، که‌ نووسه‌ر تیدا دهنووسیت، چونکه‌ شیواز به‌کاره‌یتانی کۆمه‌لیک وشه‌ و زاراهیه‌ له‌لایهن نووسه‌ره‌وه، که‌ تایبه‌ت به‌و قۆناغ و سه‌رده‌مه‌یه‌ که‌ نووسه‌ر تیدا ده‌ژیت.

۳-۱. سه‌بکی هیندی و هۆکاره‌کانی دروستبوونی

ئه‌ده‌بیات په‌نگدانه‌وه‌ی دیارده‌کانی رۆژگاری خۆیه‌تی. له‌ هه‌ر قۆناغیکدا ئه‌ده‌بیاتی ئاوینه‌ی کۆمه‌لگه‌ و پرووداوه‌کانی ئه‌و قۆناغه‌یه. ئه‌مه‌ش په‌یه‌هسته‌ به‌وه‌ی سانا ده‌که‌وێته‌ ژیر سیبه‌ر و ته‌وژمه‌ میژوویه‌کانه‌وه. بۆیه‌ پرووداوه‌کانی نیو میژوو له‌و لایه‌نانه‌ن هه‌م له‌ نیو ئه‌ده‌با په‌نگده‌نه‌وه، هه‌میش رۆلیان له‌ گۆرینی ئاراسته‌ی ئه‌ده‌بیادا هه‌یه. هه‌رچی په‌یه‌هندی به‌ سه‌بکی هیندیه‌وه‌ هه‌بیت، له‌م بابته‌ که‌نارگیر نییه. له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌بکی هیندیش به‌رئه‌نجامی سه‌ره‌له‌دان قۆناغیک میژوویی ولاتی ئیرانه. که‌ شوینی له‌ قۆناغیک دیاریکراودا سه‌ره‌له‌دان بریتیه‌ له‌م ولاته‌. ئه‌و قۆناغه‌ میژوویه‌ش وابه‌سته‌ی ئه‌و زنجیره‌ ده‌سه‌لاته‌ هه‌یه، که‌ سه‌فه‌ویه‌کان جێده‌ستیان تیدا دیار بووه. ده‌سه‌لات و حوکمرانی سه‌فه‌ویه‌کان له‌ ئیراندا، له‌ زۆر بواره‌وه‌ گۆرانکاری گه‌وره‌ی دروست کردووه، به‌ خودی ئه‌ده‌بیاتیه‌وه. به‌جۆریک هه‌لسوکه‌وت و سیاسه‌تی سه‌فه‌ویه‌کان رۆلی له‌ گۆرینی شیوازی ئه‌ده‌بی فارسیدا هه‌بووه. بۆیه‌ کاتیک باسی سه‌بکه‌ جۆربه‌جۆره‌کانی ئه‌ده‌بیاتی فارسی ده‌کریت راسته‌وخۆ به‌ پرووداوه‌ میژوویه‌کانه‌وه‌ ده‌به‌ستریه‌وه. ئه‌م رۆانیه‌ بۆ سه‌بکی هیندیش دروسته. چونکه‌ زه‌مه‌نی هاته‌نکایه‌ی سه‌بکی هیندی په‌یه‌هسته‌ به‌ هاته‌نک سه‌ره‌له‌اتی (شا ئیسماعیل سه‌فه‌وی)یه‌وه. ماوه‌ی باوبوونی ئه‌م سه‌بکه‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ده‌یه‌م تا ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی یازده‌یه‌می کۆچی بۆ ماوه‌ی (۱۵۰) سه‌د و په‌نجا سال له‌ ئیران و هیند و ئاسیای بچوک بلبووه‌وه.

ئهمه‌ش وابه‌سته ده‌کریت به هاتنه سهر حوکمی سه‌فه‌وییه‌کان، که زۆر گۆرپانکاری هاتنه‌ناراوه، ههر له بوارى کشتوکال و ئایین (له سوونه مه‌زه‌به‌وه بۆ شیعه مه‌زه‌به) و تا ئه‌ده‌بیاتی‌ش به‌ده‌رنه‌بوو له‌م گۆرپانه پېشه‌ییه. هاوکات له‌به‌رئوه‌ی گروپیک له‌تورکه‌کان ههر له سهره‌تای شۆرشی سه‌فه‌وییه‌کان به سهرکردایه‌تی (شا ئیسماعیل سه‌فه‌وی) هاوکاری و پالپشتی سه‌فه‌وی بوون. بۆیه له‌نیو خودی ئه‌ده‌بیاتی‌شدا بره‌وی زمانی تورکی په‌ره‌ی پیدرا (شمیسا، ۱۳۷۰: ۱۸۹) و له‌م ده‌رچه‌یه‌وه وشه و زاراوه‌ی زمانی تورکی خزیه نیو زمان و ئه‌ده‌بی فارسییه‌وه.

سهره‌لدانی سه‌بکی هیندی په‌یوه‌سته به به‌ستینی میژووی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وی له ئیراندا، که له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی یازدهم تاكو ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌می کۆچی باوی بوو (رزم ارا، ۱۳۸۴: ۱۷۴). ههر له‌به‌ر ئهمه‌ش به‌شیک له لیکۆله‌ران، ئهم سه‌بکه به سه‌بکی (سه‌فه‌وی) ناوده‌بن، که سیاسه‌ت و فه‌رمانه‌واپی ئه‌وان هۆی دروستبوونی ئهم سه‌بکه‌ی ئه‌ده‌بیاتی فارسی بوو. هه‌روه‌ها به‌شیک دیکه‌ی لیکۆله‌رانی‌ش به سه‌بکی (ئه‌سه‌فه‌هانی) ناوی ده‌بن، ئهمه‌ش له‌به‌رئوه‌ی له‌نیو شاعیرانی ئه‌سه‌فه‌هان په‌یدا‌بووه نه‌ک هیند، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی به‌شیک له‌پابه‌رانی ئهم سه‌بکه سهردانی (هیند)یان کردووه، بۆیه به سه‌بکی (هیند)ی ناودێرکراوه (انوشه، ۱۳۷۶: ۷۹۵-۷۹۶). ئه‌گه‌رچی ئهم سه‌بکه له‌نیو ئه‌ده‌بیاتی فارسی و هیند و ئه‌فغانستان و ئاسیای ناوه‌راستدا کاریگه‌ری خۆی هه‌بووه و شیعی له‌و شیوه‌یه‌ی سه‌بکی هیندی نووسراون و به سه‌بکی هیندی یان ئه‌سه‌فه‌هانی و هه‌ندێجاریش به سه‌بکی سه‌فه‌وی ناوی هاتووه. به‌لام "سه‌بکی هیندی نه قوتابخانه‌یه‌کی به‌ته‌واوی ئیرانییه و نه هیندی، به‌لکو قوتابخانه‌یه‌کی ئه‌ده‌بییه" (لنگرودی، ۱۳۷۳: ۴۷). که‌واته نابیت لیکۆله‌رانی بواره‌که له‌روانگه‌یه‌کی باریک‌بینانه‌وه سه‌یری ئهم سه‌بکه بکه‌ن و به‌ناوچه‌یه‌کی به‌سته‌نه‌وه، به‌لکو به‌هۆی ئهم په‌له‌اویشتنه‌ی بۆ نیو ئه‌ده‌بیاتی میله‌له‌تانی ناوچه‌که، پیویسته وه‌ک شیوازیکی گشتی ئه‌ده‌بی سه‌یر بکری‌ت و له‌کونجی ئه‌ده‌بیاتی میله‌له‌تیکدا گۆشه‌گیر نه‌کری‌ت.

ئهم سه‌به‌که، له‌دوای سه‌به‌کی خۆراسانی و سه‌به‌کی عێراقی و له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کاندا په‌یدا ده‌بی‌ت و بره‌و ده‌سه‌نیت و تانوپۆکه‌ی ته‌واوی ئه‌ده‌بیاتی فارسی و هه‌تا پاکستان، تاجیکستان و ئه‌فغانستانیش ده‌گرێته‌وه، به‌چه‌شنیک ماوه‌ی زهمه‌نی ئهم سه‌به‌که، تا‌کو ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دوا‌زده‌یه‌می کۆچی به‌رده‌وامی هه‌بووه (لنگرودی، ۱۳۷۳: ۴۷). ئه‌ده‌بیاتی فارسی له‌قۆناغی سه‌به‌کی هیندیدا له‌ئه‌ده‌بیاتی، وه‌کو سه‌به‌که‌کانی خۆراسانی و عێراقی جودابوووه‌ و تارا‌ده‌یه‌کیش په‌وتی ئه‌ده‌بی فارسی له‌م قۆناغه‌دا به‌ره‌و نوێ‌بوونه‌وه‌ پۆیشتوووه، به‌تایبه‌تی له‌ناوه‌پۆکی شیعیریدا. ئه‌ویش به‌هۆی گۆڕینی مه‌زه‌به‌ی ئایینی له‌ئێراندا، له‌گه‌ڵ هاتنه‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کاندا ئهم وه‌رچه‌رخانه‌ روویداوه. که‌واته‌ گرته‌ده‌ستی ده‌سه‌لات له‌لایهن سه‌فه‌وییه‌کانه‌وه، گۆڕینی مه‌زه‌به‌ی له‌سونه‌گه‌رییه‌وه‌ بۆ شیععه‌گه‌ری به‌خۆوه‌بینی (تاج‌خاتونی، ۱۳۹۳: ۱۶۶-۱۶۷)، که‌هۆکاریکی گزنگی دروستبوونی سه‌به‌کی هیندییه. سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان زهمینه‌ی سه‌به‌کی هیندی له‌بار ده‌بی‌ت، چونکه‌ سه‌رده‌می جی‌گیربوونی ده‌سه‌لاتی سیاسیه، وێرای ئه‌وه‌ی سیاسه‌تی سه‌فه‌وییه‌کان شیوه‌ی شیعیر ده‌گۆڕی‌ت و زۆر بایه‌خ به‌شیعیر و شاعیر و ته‌نانه‌ت شیعیری عیرفانی نادهن و بایه‌خدانی ئه‌وان ته‌نیا لایه‌نی شیعیری مه‌زه‌به‌ی شیععه‌گه‌ری ده‌گرێته‌وه‌ و ئه‌ویش ئه‌و شیعهری، که‌ستایشی ئیمامه‌کانی شیععه‌ بکات (خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۶۴). هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ گۆڕان له‌سه‌رده‌م و ده‌سه‌لاتی سیاسی، گۆڕان له‌ئه‌ده‌بیات له‌سه‌به‌کی عێراقی بۆ سه‌به‌کی هیندی لیده‌که‌وته‌وه. که‌واته‌ له‌گه‌ڵ هاتنه‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کان سه‌به‌کیکی نوێ له‌ئه‌ده‌بی فارسیدا دروست ده‌بی‌ت، ئه‌ویش سه‌به‌کی هیندییه. هاوکات له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌کاندا، باوی شاعیرانی ده‌ربار نامی‌نیت و شاعیران له‌به‌ر نه‌توانینی په‌یداکردنی بژووی ژایانیان روویان له‌هیند کرد، چونکه‌ تا ئه‌وکاته‌ش له‌هیند شاعیرانی ده‌ربار بره‌ویان مابوو. دواتر ئهم شاعیرانه‌ بۆ ولاتی ئێران گه‌راونه‌ته‌وه. ئهم تیکه‌لییه‌ و ئاوێته‌بوونیان به‌تایبه‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌بیاتی هیندیدا، وایکرد تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌ده‌بی فارسی له‌وکاته‌دا جۆریک له‌گۆڕانی سه‌به‌که‌ به‌خۆوه‌بگرت

(شميسا، ۱۳۷۰: ۱۶۸). ئىدى بەرەبەرە ئەم شىۋە سەبەكە تازەيە لە نىۋ ئەدەبىياتى فارسىدا پەرەدەسەنىت و بۇ ماۋەى نىزىكەى (۱۵۰) سالى دەبىتە سەبەكى زالى لەنىۋ ئەدەبىياتى فارسىدا .

لەلايەكى دىكەۋە سۋانى سەبەكى عىراقى بە ھۆكارىكى دىكەى دروستبۈۋ و ھاتنەكايەى سەبەكى ھىندى دادەنرېت، چونكە لە دۋاى سەبەكى عىراقى لە ڤوۋى مېژوۋىيەۋە سەرھەلدەدات. ئەمەش بەھۆى ئەۋەى ماۋەيەكى زۆر سەبەكى عىراقى باۋ دەبىت و شاعىران لە بازنەى يەك سەبەكى دەخولېنەۋە و زۆرتەر لاسايىكردنەۋە دىتە ئاراۋە، تەنانەت شاعىرانى ناۋدارى، ۋەك (سەدى و ھافز) ىش. بە سۋانى سەبەكى عىراقى سەبەكە بەرەۋ كزى ڤۆيشت. بەمەش زەمىنە بۇ سەبەكىكى دىكە لەبار دەبىت و سەبەكى ھىندى پەيدا دەبىت. بەپىچەۋانەى سەبەكى عىراقى، كە زۆرتەر خۇيان مژولى ھونەرئارايى ڤەۋانېژى كىرېۋو لەپال بابەتە غەزەلى و عىرفانىيەكانەۋە، سەبەكى ھىندى زياتر خەرىكى سازكردن و باسكردنى ناۋەڤۆكى نوئ بوو (شميسا، ۱۳۷۰: ۱۷۰)، چونكە لە ھەولى ئەۋەدابوۋ و اتاى خۆى بىخەنە نىۋ بەرھەمە ئەدەبىيەكانيان.

۴-۱. تايبەتمەندىيەكانى سەبەكى ھىندى

ئەم سەبەكە چەند تايبەتمەندىيەكى ھەيە، جىايدەكاتەۋە لە سەبەكەكانى دىكە (خۇراسانى و عىراقى). لىرەدا لەسەر ئەۋ بنەما و شىۋازگەرىيەى (سىروس شمسىا) دايھېناۋە، تايبەتمەندىيەكانى سەبەكى ھىندى دەخەينە بەرباس. ئەۋ تايبەتمەندىيەكانەى شمسىا لەمەر سەبەكى ھىندى لە ھەرسى ڤوۋى (زمانى، ئەدەبى و ھەزرى)، بەم شىۋەيە:

۱-۴-۱. لە ڤوۋى زمانىيەۋە:

زمانى شىعەرى لە سەبەكى ھىندىدا، بەكارھىنانى ڤىژەيەكى زۆرى وشەى توركىيە. تەنانەت ھەندىك لە شاعىرانى فارسى سەر بەم سەبەكە لەۋ سەرۋەختەدا بە زمانى توركى شىعەريان نوۋوسىۋە. ئەمەش

زۆرتەر پەيۋەست بوۋە بە دەستېرۇيشتوويى دەسەلەتى بىنەمالەكانى تورك، ھەر لە سەرەتاي دەسەلەتى سەفەويىيەكان تا كۆتايى ھاتنى دەسەلەتيان. ئەم كاتەش پەيۋەستە بە باۋبوۋنى سەبكى ھىندى لە ئەدەبى فارسيدا (خەلىل، ۲۰۱۱: ۴۶)، لەپال ئەمەشدا دەرکەوتتى وشەي نوئ لە زمانى شىعرى سەبكى ھىندىدا سىمايەكى جياكەرەۋەي دىكەي سەبكەكەيە. ھەرۋەھا بەھۆى ھاتنەناۋەۋەي زمانى توركى بۇ ئىۋو زمانى شىعرى فارسى و نوۋسىنى شىعر لەلەي شاعىرە فارسەكان بە زمانى توركى رېڭەي دروستبوۋنى ھەلەي رېنۋوس و رېزمانى خۆشكردبوۋ، بۆيە ھەلەي زمانى لەم سەبكەدا سىمايەكى دىارى سەبكەكەيە (غلامرضايى، ۱۳۸۱: ۲۳۲). سادەيى زمانى شىعرى، سىمايەكى دىارى شىعرى سەبكى ھىندىيە، لەلەيەكى دىكەۋە سەرقالبوۋنى توۋژە جۆرەجۆرەكان بە ئەدەبىياتەۋە، كە پىشتەر سەروكارىان لەگەل ئەدەبىياتدا نەبوۋ، ھۆكارىكى بەھىزى سادەكردنەۋەي زمانى شىعرى ئەم سەبكەيە (شمىسا، ۱۳۸۶، ۲۸۷)، ھەم خەلكى بە سانايى لە شىعرى سەبكى ھىندى تىدەگات و ھەمىش نوۋسىنى شىعرى سەر بەم سەبكە دژوار و قورس نىيە. ئەمەش پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە خەلكى دوور لە ئەدەبىياتىش خەرىكى رېڭخستن و بەشدارىكردنى كۆر و كۆبوۋنەۋە بوۋنە، ھەمىش لەو سەردەمەدا چەند قاۋەخانەيەكى پەيۋەست بە شىعر و ئەدەبىيات دروست بون (رزم ارا، ۱۳۸۴: ۱۷۷-۱۷۸).

سىمايەكى دىارى دىكەي ئەم سەبكە لە پوۋى زمانەۋە، برىتېيە لە بەكارھىنەنى پەند و ئامۇزگارى و قسەي حەكىمانە لە شىعەردا (خەلىل، ۲۰۱۱: ۴۶) ئەم دىاردەيە لە سەبكى ھىندىدا زۆر بەرچاۋە و بەشېك لە ئەركى شىعرى ئەم سەبكە پەند و ئامۇزگارى لە خۆيدا ھەلگرتوۋە. ھەموو ئەم سىما زالانەش ھۆكارى سادەكردنەۋەي زمانى شىعرى ئەم سەبكەن، كە بوۋەتە خەسلەتېكى دىارى تايبەتمەندىيەكانى سەبكى ھىندى.

۲-۴-۱. له ږووى هزرييه وه:

ئهم سەبكه خاوهنى چەند تاييه تمه ندييه كى هزرييه. يه كييك له تاييه تمه ندييه دياره كانى له ږووى هزرييه وه، بريتييه له دوربوون له ئەده بياتيكى پر شوخ و شەنگ و دلخوشى. ئەمەش په يوه ندى بهو باره ناهه مواره وه هه بوو، ئيرانى ئەوكات پييدا تيده په ږى، كه تووشى كۆمه ليك كيشه و جهنگ و مالوږيانى و گوږانى ده سەلات هاتبوو. بۆيه بيژارى دهر برين له ژيان يه كييكى ديكه يه له تاييه تمه ندييه هزرييه كانى ئهم سەبكه، زورجار شيعرى شاعيرانى ئهم سەبكه به "دهر برينى بيژارى له ژيان و پيشاندانى خراپه و جهور و سته مى دنيا له شيعره كاندا، به تاييه ت رهشبينى به رامبه ر به ژيان و دهر برينى خراپه و ناحەزى و دزبوى خەلكى خراپ" (كاكى، ۲۰۰۸: ۱۱۳) دهناسرپته وه، بۆيه لايه نيكي شيعرى شاعيرانى سەبكى هيندى بريتييه له بيژارى دهر برين.

له لايه كى ديكه وه شيعرى سەبكى عيراقى، كه ده كه ويته پيش سەبكى هيندى ناوه ږوكى شيعرى به چرى ږووه و سؤفيگه رى و عيرفانى چووه و ئهم مالوږيانى و جهنگ و گوږانى ده سەلات له سهرده مى (شا ئيسماعيل سەفه وى) و گوږانى سەبك له عيراقيه وه بۆ هيندى، گه ليك له سيما دياره كانى سەبكى عيراقى له نيو سەبكى هيندىدا ههر دريژه يان هه بوو. له پيش هه مووشيان وه بيرى عيرفانييه ت. ئەويش به هوى "كۆتايى هاتنى غه زنه وييه كان و به ده سەلات گه يشتنى سەلجوقييه كان، كه به پيچه وانەى غه زنه وييه كان بيگانه بوون له گه ل فەرهنگ و ئەدهب و زمانى فارسى، بازار گهرمى شاعيران و ئەده بدۆستان به ره و كزى ده ږويشت" (پيرۆت و محەمه د، ۲۰۱۹: ۳۵۶). ده بينين دواى سەبكى عيراقيش ئهم بيژارى و بيرى خۆبه ده سته وادان و عيرفانييه ته وا به سانايى كال نابيته وه و له سەبكى هينديشدا ئهم ئەده بياتيه غه مهينه ههر دريژه ي ده بپت و "بيگومان كارەساتى دريژخايه نى چەند سەده ي به دواى يهك و ږووداوى تال و دل ته زين كه به سەر خەلكانى ئهم ولاته دا تپيه ږ بوو و هه روا بلاو بوونه وەى بيرى سؤفيگه رى ناتوانيت شاعيرانيك په روه رده بكات له سەده ي ده و يازده دا كه شوخ و شەنگ بن و بى بايه خ به هه موو شتيك و گرنگى به دهر وهى مرؤف بدن" (خەليل، ۲۰۱۱: ۴۹). ئهمه

وێرای ئه وهی له قۆناغی ئهم سه بکه دا باوی عیرفانییه ت و سۆفیگه ری نه مابوو، به لام ئاسه واری کاریگه ری ئهم عیرفانییه ت و سۆفیگه رییه له نیو هزی ئه ده بیاتی سه بکی هیندیدا هه ر درێژه ی هه بوو .

سه باره ت به ناوه پۆکی شیعی ئهم سه بکه، یه کێک له سیما دیاره کانی بایه خدانه به ناوه پۆکی شیعی نه ک زمانی شیعی ئهمه ش ئه وه ده گه یه نیّت "شیعی سه بکی هیندی ئه و شیعه رییه، که گرنگی به واتا ده دات نه ک به پوخسار و شاعیران بایه خ به واتا ده دن نه ک زمان" (خه لیل، ۲۰۱۱: ۵۰) به جوړیک ده گو تریت له رووی ماناوه "هیچ مانا و مه به ستیک نییه له جیهاندا، که له نیو شیعی شاعیرانی سه ر به سه بکی هیندیدا نه بیّت" (شمیسا، ۱۳۸۶: ۲۸۹). به و مانایه ی شاعیرانی سه ر به م سه بکه سو دیان له هه موو شتیک بۆ نیو ناوه پۆکی شیعی وهرگرتوو.

وه ک پێشتریش له وه دواين، شیعی ئهم سه بکه خسته پروو و چوونه خزمه تی مه زه به ی شیعه بووه و شیعه گه ریش سیما یه کی دیکه ی تاییه تمه ندی هزی سه بکه که بوو، هه روه ها زیده پۆبی، گه رچی له نیو ئه ده بیاتدا به گشتی زۆر به ربلاوه و له سه بکی هیندیدا سیما یه کی دیاری تاییه تمه ندی سه بکه که یه و به ئاگاییه وه به کارهاتوو (شمیسا، ۱۳۷۰: ۱۸۷) .

په ند و ئامۆژگاری و لایه نی ره وشتیش تاییه تمه ندییه کی هزی ئهم سه بکه یه و شاعیرانی ئهم سه بکه زۆر گرنگیان پێداوه (غلامرضایی، ۱۳۸۱: ۲۴۷) بۆیه په ند و لایه نی ره وشتی له شیعی شاعیرانی ئهم سه بکه دا بوته دیارده و سیما یه کی دیار و شیعی ئهم سه بکه ی پێ له شیعی سه بکه کانی دیکه جیا ده کریته وه و جوړیک له ئه رکی په ند ئامیزی و ره وشتجوانی ئادابی پێوه دیاره.

۳-۴-۱- له رووی ئه ده بییه وه:

له رووی ئه ده بییه وه ئهم سه بکه خاوه نی چه ند سیما یه کی لێکجیا که ره وه یه له سه بکه کانی دیکه، بۆ وێنه له رووی قالبی شیعی رییه وه قالبی شیعی ئهم سه بکه بریتییه له (غه زه ل). وێرای هه بوونی غه زه ل

له‌سه‌بکی عیراقیدا، به‌لام جیاوازی غه‌زله‌ی سه‌بکی هیندی له‌غه‌زله‌ی سه‌بکی عیراقی بریتی بووه له‌جۆراوجۆری له‌ژماره‌ی دیره‌کان، که له (۵ بۆ ۳۵) دیردا بووه، هه‌روه‌ها هه‌ر دیریکی غه‌زله‌ی سه‌بکی هیندی سه‌ربه‌خۆیی خۆی له‌پرووی واتاییه‌وه هه‌بووه و ئه‌وه‌ی دیره‌کانی غه‌زله‌ی سه‌بکی هیندی به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سته‌وه بریتی بووه له‌کیش و سه‌روا (شمیسا، ۱۳۷۰: ۲۷۶) نه‌ک یه‌کیتی بابته و ناوه‌پۆکی غه‌زله‌ی سه‌روا له‌به‌جیگه‌یانندی ئه‌م ئه‌رکه‌دا نه‌یه‌شتوووه دیره‌کانی غه‌زله‌ی لی‌کته‌رازین و به‌یه‌که‌وه‌ی به‌ستوووه‌وه. به‌هۆی زۆری ژماره‌ی دیره‌کانی غه‌زله‌ی له‌سه‌بکی هیندیدا، هه‌ندی‌جار سه‌روا له‌یه‌ک غه‌زله‌دا دووباره‌بووه‌ته‌وه.

ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ بلیین، که‌ قالدیه‌ تاکه‌به‌یتیه‌کان، قالدیه‌کی دیاری سه‌بکی هیندین (شمیسا، ۱۳۷۰: ۱۸۸). ئه‌م تاک به‌یتانه‌ش زۆرجار له‌خۆگری په‌ند و ئامۆژگاری و حیکمه‌تیکن، زیاتریش له‌به‌ر ئه‌م هۆکاره‌ش په‌نا برده‌راوه‌ته‌ به‌ر قالدیه‌ تاک به‌یت و ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌جار په‌ندی نیو تاک به‌یت هینده‌ کاریگه‌ری دروست ده‌کات ده‌بیته‌ هۆی ونکردنی ناوی شاعیره‌که‌ش. سه‌روا و پاش سه‌روا له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌ دیاره‌کانی سه‌بکی هیندین. ئه‌نجامدانی هونه‌ری پاش سه‌روا سانا نییه‌ و پێویستی به‌سه‌لیقه‌ و لی‌ها‌توویی شاعیر هه‌یه‌ تا ئه‌م هونه‌ره‌، که‌ مه‌به‌ست لێی جوانکردن و به‌مۆسیقیکردنی ده‌قه‌، مه‌یسه‌ربه‌یته‌. ئه‌مه‌ش ده‌رخه‌ری "باهه‌خدانی شاعیرانی سه‌بکی هیندیه‌ به‌په‌چاوکردن و دانانی پاش سه‌روا، که‌ له‌نیو شیعیره‌کانی‌اندا، لایه‌نی به‌هێزکردنی پوخساری شیعیره‌کانیان بۆمان ده‌سه‌لمینی و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ بالاده‌ستی و توانایی شاعیر ده‌رده‌خات" (خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۴۸). له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دووباره‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ی سه‌روا له‌شیعری ئه‌م سه‌بکه‌دا دیارده‌یه‌کی به‌رب‌لاو بووه (شمیسا، ۱۳۷۰: ۱۸۸).

له‌پرووی په‌وانبێژیه‌وه‌ شاعیرانی ئه‌م سه‌بکه‌ "زۆر بایه‌خیا‌ن به‌هونه‌ری تیلنیشان داوه" (شمیسا، ۱۳۷۰، ۱۸۹) و پێرای ئه‌وه‌ی شاعیرانی سه‌بکی هیندی زۆر بایه‌خیا‌ن به‌ وشه‌کاریی شیعری و زمانی شیعری نه‌داوه، له‌پال به‌کاره‌ینانی هونه‌ره‌کانی لی‌کچه‌واندن و خواستندا (تیلنیشان) له‌هونه‌ره‌ زۆر به‌کاره‌اتوووه‌کانی ئه‌م سه‌بکه‌یه‌.

زۆری ژماره‌ی شیعەر له‌لای شاعیرانی سه‌بکی هیندی، تاییه‌تمه‌ندییه‌کی ئه‌ده‌بی سه‌بکی هیندییه (شمیسا، ۱۳۷۰، ۱۷۹) ئه‌مه‌ش زۆرت‌ر په‌یوه‌سته به‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان زۆر قاوه‌خانه و شوینی تاییه‌ت به‌ چالاکییه ئه‌ده‌بییه‌کان کرانه‌وه و خه‌لکی (خاوه‌ن پێشه‌ی جۆربه‌جۆر) مژۆلی شیعەر بوونه به‌ خویندنه‌وه و کۆبوونه‌وه له‌ قاوه‌خانه و شوینه تازه کراوه‌کانی په‌یوه‌ست به‌م چالاکیانه، هۆکاری زۆر نووسینی شیعەر لای شاعیران بوونه. هه‌روه‌ها ساده‌کردنه‌وه‌ی زمان له‌ شیعری سه‌بکی هیندیدا هۆکاریکی دیکه‌ی زۆری ژماره‌ی شیعری شاعیرانی ئه‌م سه‌بکه‌ بووه. ته‌واوی ئه‌و سیما جیاکه‌ره‌وانه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه (زمانی، هزری و ئه‌ده‌بی) یانه‌ی خراپه‌روو، به‌ شه‌قلی جیاکه‌ره‌وه‌ی سه‌بکی هیندی له‌ سه‌بکه‌کانی دیکه ئه‌ژمار ده‌کړین و ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییانه‌ش به‌ روونی له‌ شیعری شاعیرانی سه‌ر به‌م سه‌بکه‌دا ده‌بینرێت.

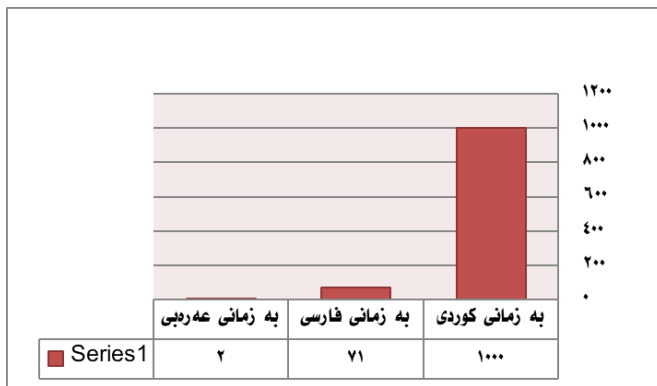
۲. په‌نگدانه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا

۲-۱ حاجی قادر و په‌یوه‌ندی به‌ سه‌بکی هیندییه‌وه

گومان له‌وه‌دانیه‌یه هۆی ئاشنا‌بوونی شاعیرانی کۆنی کورد به‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی و به‌تاییه‌تی به‌ره‌مه‌کانی مه‌ولانای پۆمی و سه‌عدی شیرازی و حافز و سه‌نایی و... هتد، و هه‌ول‌دان بۆ خۆده‌وله‌مه‌ندکردن و چا‌ولی‌کردن‌یان بۆته هۆی په‌نگدانه‌وه‌ی شیوازی شیعری پۆژه‌ه‌لاتی و فارسی له‌ ئه‌ده‌بی کۆنی کوردیدا، به‌تاییه‌تی په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکه‌کانی ئه‌ده‌بی فارسی و به‌تاییه‌تی سه‌بکی هیندی (که‌ بواری لیک‌کۆڵینه‌وه‌که‌ی ئی‌مه‌یه)، زۆر به‌ روونی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ نیو شیعری کۆنی کوردیدا ده‌بینرێت به‌شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان زمانی شیعری کۆنی کوردی لیک‌چوونیکی زۆری به‌ سیما زمانیه‌یه‌کانی سه‌بکی هیندییه‌وه هه‌یه. هه‌روه‌ها په‌نگدانه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سه‌بکه‌ له‌ شیعره‌کانی "حاجی قادردا" به‌رچاو و واتاداره، که‌ دواتر به‌ نموونه‌ی شیعری په‌نگدانه‌وه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی پوون ده‌که‌ینه‌وه.

پاده‌ی ئاشنايه‌تی "حاجی قادر" به‌ زمان و ئه‌ده‌بیاتی فارسییه‌وه، هۆکاری سه‌ره‌کی په‌یره‌وکردنی سه‌به‌کی هیندییه‌ لای ئه‌و. خۆ ئه‌گه‌ر حاجی ئاگاداری تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌به‌کی هیندیش نه‌بوویت، لانی که‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌به‌کی هیندی لای شاعیرانی فارس درک پیکردوو و ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌کان له‌گه‌ڵ چه‌شه‌ی ئه‌ده‌بیی شاعیردا کۆک بوونه و کاریان له‌ حاجی کردوو. بۆیه به‌ پوونی و به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر حاجی قادر، وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌ سه‌به‌کی هیندی ده‌بیندریت. به‌هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ زمان و ئه‌ده‌بی فارسیدا هه‌بووه، له‌ شیعره‌کانیدا وشه‌گه‌لیکی فارسی ترنجان‌دووته‌ نیو شیعره‌ کوردییه‌کانی. ئه‌مه وێرای ئه‌وه‌ی له‌ کۆی (۱۲۶) شیعری دیوانه‌که‌ی (۱۰) شیعری به‌ زمانی فارسی نووسیوه. به‌ گشتی له‌ کۆی (۱۱۲۰) دێره‌ شیعری دیوانه‌که‌ی (۱۲۰) دێری به‌ زمانی فارسی نووسیوه.

که‌واته‌ پێژه‌ی نووسینی شیعری به‌ زمانی فارسی لای حاجی قادر به‌م شیوه‌یه‌:

هه‌روه‌ها حاجی غه‌زه‌لیکی حافزی شیرازی له‌گه‌ڵ شیعیریکی خۆیدا تیکه‌ه‌لکیش کردوو، که‌ به‌م دێره‌ ده‌ستپێده‌کات و ده‌لێت:

ده‌خیلت بم وه‌ره‌ ساقی، (أدر کاسا وناولها)

غهم و غوسسه‌ی دلم که‌م بوو، (ولی افتاد مشکها) (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۵۵)

وێرای ئه‌وه‌ی ئهم غه‌زه‌له‌ی حافزی شیرازی زۆر پێشتر له (حاجی قادر)، چهند شاعیرێکی دیکه‌ی کورد تیکه‌ه‌لکێشی شیعری خۆیان کردووه. له دیارترینیان (مه‌لای جزیری)یه. به‌گشتی له کۆی (۱۱۲۰) دێره‌ شیعری دیوانه‌که‌ی (۱۲۰) دێری به‌ زمانی فارسی نووسیوه. هه‌روه‌ها حاجی قادر له ته‌مه‌نی گه‌نجیدا بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی (۱۰) ده‌ ساڵ ده‌چیته‌ ئێران "له‌ هاوینی ساڵی ۱۲۷۰ک، له‌ گه‌ل حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌دا گه‌شتێکی خویندن بۆ ناوچه‌ی باڵه‌کایه‌تی ده‌کات و له‌ گوندی شیخ وه‌تمان، له‌لای مه‌لا محهمه‌دی کاک عه‌بدوللای ده‌خوینن و پاش ماوه‌ی پێک، حاجی قادر له‌ حاجی مه‌لا عه‌بدوللای هاوڕێی داده‌برێ و به‌ ته‌نها یی ده‌چیت بۆ رۆژه‌لاتی کوردستان بۆ شاره‌کانی سه‌رده‌شت و ساب‌لاغ و شنۆ" (شاره‌زا، ۱۹۶۱: ۲۰). له‌پاڵ ئه‌وه‌شدا حاجی ئاگاداری شیعری شاعیرانی فارسی بووه، ئه‌و تیکه‌ه‌لکێشه‌ی غه‌زه‌لی حافز به‌لگه‌ی ئهم ئاگاداریبوونه‌یه و له‌ شیعره‌کانیشیدا باسی (فیرده‌وسی و جامی)یش ده‌کات. ئه‌مانه‌ سه‌لمێنه‌ری ئه‌وه‌ن حاجی قادر ئاگاداری ئه‌ده‌بیات و شیوازه‌کانی شیعری فارسی بووه. تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندیش له‌ شیعره‌کانیدا به‌ روونی هه‌ست پێده‌کری و بوونه‌ته‌ شیواز و شه‌ق‌لێکی تایبه‌تی شیعری شاعیر.

۲.۲- تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا

دوای ئه‌وه‌ی له‌ حاجی قادر و په‌یوه‌ندی به‌ سه‌بکی هیندییه‌وه‌ دواين، لێره‌دا ئه‌و پێوه‌ره‌ تایبه‌تیانه‌ی (سیروس شمیس) بۆ تایبه‌تمه‌ندی سه‌بکه‌کانی شیعری فارسی دايناوه، ده‌گه‌رپین و سیما تایبه‌تییه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا ده‌خه‌ینه‌روو.

۱.۲.۲- له‌ رووی زمانیه‌وه‌:

تایبه‌تمه‌ندییه‌ زمانیه‌کانی سه‌بکی هیندی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا هه‌م زۆر و هه‌میش به‌ روونی دیارن و هه‌ستیان پێده‌کری. تیکه‌له‌بوونی وشه‌ی تورکی له‌ زمانی شیعری سه‌بکی هیندی سیمايه‌کی

دیاری تایبه‌تمه‌ندی زمانی سه‌به‌که‌یه. له‌ ئیو شیعره‌کانی حاجیدا وشه‌گه‌لیکی تورکی ده‌بینین له‌وانه:
(ئۆین، ئوغلهم، قه‌یسهر، پۆم، قه‌لا، قران، قورمساغ، یه‌ساغ سولتان، خه‌تا و خوته‌ن، ... هتد).
وه‌ک له‌م نمونه‌ی شیعرانه‌دا دهرده‌که‌ویت، کاتیکی ده‌لیت:

گه‌ر هیچ نه‌بی به‌ ئۆین تابع به‌ ده‌وله‌تی بن

بیگانه‌ چاکه‌ دووشمنی خۆتانه (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۷۹)

دوینا سه‌گی له‌ ئوغلهمه‌ تۆقیوه‌ تالیبی

نه‌یماوه‌ هه‌ر وه‌کو سه‌گی یی سووتو و راحه‌تی (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۳۱)

قه‌سریکه‌ یه‌ساغی نه‌ و نیفاقه

گه‌ر وانه‌بی بابی هه‌ر به‌ تاقه (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۷۸)

به‌رچاو که‌وتنی وشه‌ی تورکی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا، به‌شیکی بۆ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ری
ئێران و باله‌ک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌، به‌ یه‌که‌جاری پووده‌کاته‌ ئه‌سته‌نبول و تا کۆتایی ژیا‌نی هه‌ر له‌وێ ماوه‌ته‌وه‌
و تا سا‌لی (۱۸۹۷)دا له‌ ئه‌سته‌نبول له‌ دووره‌ و لا‌تیدا کۆچی دوا‌یی ده‌کات و هه‌ر له‌وێ له‌ به‌ری
(ئۆسکودار) له‌ گۆرستانی (قه‌ره‌ج ئه‌حمه‌د) نیژراوه‌ (موکریان، ۱۹۶۹: ۵).

جگه‌ له‌مه‌ حاجی زۆر وشه‌ی نو‌یی له‌ شیعره‌کانیدا باسکردووه‌، وه‌کو (ئیف‌ل، جریده‌، کبری‌ت، ئیکسیر،
کیمیا، گۆگرد، پۆمان، ژاپۆن، ئه‌وروپا، ... هتد)، ئه‌مه‌ش به‌ سیمایه‌کی دیکه‌ زمانی سه‌بکی هیندی
هه‌ژمار ده‌کری‌ت. وه‌ک له‌م نمونه‌ی شیعرانه‌دا دهرده‌که‌ویت، کاتیکی ده‌لیت:

قولله‌یی ئیف‌لی له‌ ئه‌فلاکه

عه‌کسی نه‌ و گه‌ردشی له‌ ژیر خا‌که (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۶۵)

ئه‌ی خه‌ریکی پمووز و ناز و نیاز

ئه‌وروپا فه‌ننی گه‌یشته‌ته‌ ئیعباز (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۶۴)

به راو و نه رزی ئیوه کیمیایه

دووړ و گوههر و گه ژۆ و مازووی چیا یه (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۱۶)

له پرووی زمانه وه تاییه تمه ندییه کی ئەم سه بکه بریتیه له (ساده یی زمان). ته نانه ت (سیروس شمیس) بۆ سه بکی هیندی ده لیت: "زمانه که ی هه مووی زمانی عامیانه یه" (شمیس، ۱۳۷۰: ۱۸۹). شیعره کانی حاجی قادر و پرای ئه وه ی له یه ک سه رده م و یه ک ژینگه ی شاعیرانی بابانه، بۆنموونه (نالی)، که چی زمان لای حاجی به راورد به نالی به شیوه یه کی به رچاو ساده کراوه ته وه و تیگه یشتن له شیعره کانی به راورد به نالی سانایه و ماندوکه ر نییه، ئەمه ش په یوه ندی به ساده کردنه وه ی زمانی شیعری حاجیه وه هه یه و ئەم ساده یی زمانی شیعره ش تاییه تمه ندییه کی به رچاوی زمانی سه بکی هیندییه . هه روه ک حاجی ده لیت:

چاوه که م تۆش پیرده بی و ریشته ده بته گۆره وی

وه ک به فرمووی من فلانم پیت ده لیت توخوا هه وی (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۲۷)

به فکر ت دئ زه مانئ چووینه باله ک

به پیاخاوسی نه که وشم بوو نه کاله ک (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۰۶)

ئه مه دنیا یه نامینئ هه تا سه ر

له بۆ نازاو و دانا، حیزو و ماکه ر (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۰۷)

لای حاجی به جۆریک هه ست به ساده یی زمان ده کریت بووه ته شه قلیکی دیاری شیعری ئه و له و سه رده مه دا. که ئەمه ش ده رخه ری ئه و سیما تاییه تییه ی زمانی سه بکی هیندییه، که لای حاجی په نگدانه وه ی هه بووه.

لایه نیکی دیکه ی سه بکی هیندی له پرووی زمانیه وه بریتیه له زمانیکی بارگاوی به په ند و ئامۆزگاری و قسه ی حیکمه تئاسا. ئەم دیارده یه لای شاعیر زۆر به رچاوه و هه ندیک له شیعره کانی حاجی قادر، وه کو قسه ی نه سه ت ق و ئامۆزگاری ده گوترینه وه. هه روه کو له م ده قانه دا ده لیت:

ھەتا (وہک ئاگرى بن کا)ن لەگەل يەک

ئەگەر تۆفان بى لەشكرتان بە پووشەك (حاجى قادىر، ۲۷۰۷: ۶۹)

ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى

موحەققەق دايكى حىيزە، بابى زانى

وەرە با بۆت بکەم باسى نیهانى

تەفەننۆن خۆشە گەر چاکی بزانی

سەلاحەددین و نوورەددینی كۆرى

عەزیزانى جزیر و مووش و وانی

موههلههل، ئەردەشیر و دیسەمی شیر

قوباد و باز و میری ئەردەلانی

ئەمانە پاکیان كۆردن، نیهایەت

لەبەر بى دەفتەرى ون بوون و فانی

کتیپ و دەفتەر و تەئریخ و کاغەز

بە كۆردى گەر بنووسرایە زوبانى

مەلا و شیخ و میر و پادشامان

ھەتا مەحشەر دەما ناو و نیشانی (حاجى قادىر، ۲۷۰۷: ۱۴۸)

حاجى وەك پۆشنبیر و دونیادیدە لە زۆر شوینی ئیو شیعرەکانیدا ھەست بە پەند و ئامۆزگارى دەکریت.

ئەم ھەستەش بەرئەنجامى بینینی ولایتیکی، وەك عوسمانی و خاوەن زمان و پاراستنی زمان و خاك

و بایەخدان بە خویندن و زمان و نووسین و یەكگرتوویی و بایەخدان بە بەرھەم و ژيانی نووسەرانیو

ناچاری ئەم تەرەزە لە زمانە پەندئاسایەى کردوو، كە ئەم تەرەزە نووسینە پانتاییەكى بەرفراوانی لە

شیعره‌کانیدا داگیرکردوو و هه‌ولیداوه به زمانیکی ساده و تژی له ئامۆژگاری په‌یامه‌کانی به خه‌لک بگه‌یه‌نیت.

۲-۲-۲. له‌ ږووی هزرییه‌وه:

یه‌کێک له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ هزرییه‌ جیاکه‌ره‌وه‌کانی سه‌بکی هیندی بریتیه‌یه‌ له‌ دووربوون له‌ ئه‌ده‌بیاتیکی پڕ له‌ شوخ و شه‌نگ و دلخۆشی. شاعیرانی سه‌ر به‌م سه‌بکه‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌شیکێ دانه‌پراوی مالدویرانی و جه‌نگ و گوڤانی ده‌سه‌لاتی ولاتی خوڤانن. له‌و کاته‌دا له‌سه‌روه‌ختی سه‌ره‌له‌دانێ سه‌بکی هیندی و پێش ئه‌م میژوووه‌ش (سه‌رده‌می سه‌بکی عیراقی) ئه‌م مالدویرانی و جه‌نگ و کاولکارییه‌ بالی به‌سه‌ر ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا کێشابوو. ده‌توانین هه‌مان تاییه‌تمه‌ندی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادریشدا بدۆزینه‌وه. لای حاجی دۆخه‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ږووخی یه‌ک به‌دوای یه‌کی میرنشینه‌ کوردیه‌یه‌که‌نه‌وه‌ هه‌بووه. حاجی دوای ږویشتنیشی بۆ ئه‌سته‌نبول و گیرسانه‌وه‌ی له‌ ئه‌سته‌نبول شیوه‌ و جۆرێکی دیکه‌ له‌ (خوینده‌واری، ږۆشنیری، سیاسه‌ت، یه‌کگرتوویی، یه‌کپیزی، ... هتد) ی دیوه‌ و ئه‌وه‌ی پێشتریش له‌ کوردستان ئه‌زمونی کردوو له‌ ږووی بابه‌تیانه‌وه‌، ئه‌وی له‌ ناخه‌وه‌ ده‌جولێنیت و جۆرێک له‌ بێزاری و خه‌م و ناویمیدی له‌ شیعره‌کانیدا په‌نگه‌داته‌وه‌. زۆرتیش ئه‌م دیاردیه‌ لای شاعیر به‌رئه‌نجامی به‌راوردی نیوان دیارده‌کانی کوردستان و ئه‌سته‌نبول له‌ بیری حاجیدا. هه‌ر له‌ (خوینده‌واری، ږۆشنیری، سیاسه‌ت، یه‌کگرتوویی، یه‌کپیزی، ... هتد) له‌ کوردستان و ته‌واوی ئه‌م دیاردانه‌ش له‌ ئه‌زمونی ژيانی ئه‌سته‌نبول و بینینی هه‌ردوو ئه‌زمونی کوردستان و ئه‌سته‌نبول لای شاعیر نه‌ک هه‌ر شادی و گه‌شی به‌ شیعره‌کانیه‌وه‌ نابینرێن، بگره‌ جۆرێک له‌ نامۆبوون و غوربه‌ت به‌رانبه‌ر به‌ ژيان و ږۆژگار دروست ده‌کات، که‌ لای حاجی بووه‌ته‌ سیمایه‌کی دیاری نیو شیعره‌کانی. ئه‌مه‌ش هاوتایه‌ له‌ گه‌ل سیمایه‌کی دیاری سه‌بکی هیندیه‌یه‌. له‌ زۆر په‌هه‌نده‌وه‌ دیاردی بێزاری و خه‌م له‌ شیعره‌کانی حاجیدا ده‌بینین. هه‌روه‌ک له‌م ده‌قه‌دا ده‌لێت:

من که‌سیکم زه‌مانه‌یی ناکه‌س

دای بریوم له‌ قه‌وم و قیله و که‌س

ههر منم ئیستا واریسی عیسا

بی‌ژن و مال و بی‌کور و مه‌ئوا (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۷۹)

ئه‌و گله‌ی قوولای له‌ پۆژگار هه‌یه و به‌ ناکه‌س ناوی ده‌بات، که‌ دایبرپوه له‌ خزم و دۆست و ولاتی خۆی و زۆر خۆی به‌ غه‌ریب ده‌بینیت و له‌ بیکه‌سیدا خۆی وه‌ک واریسی پیغه‌مبه‌ر عیسا "دخ" داده‌نیت. ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ش ده‌کات، وێرایی دووربوون له‌ خزم و که‌س خۆی به‌بی‌ژن و مندال و شوینی هه‌وانه‌وه‌ش ده‌ناسینیت. به‌ جۆریک هه‌ست به‌ بی‌زاری له‌ شیعه‌ره‌کانی حاجیدا ده‌کریت تا ده‌گاته‌ پاده‌ی هه‌زکردن بۆ مردن. هه‌روه‌کو ده‌لێت:

هه‌موو عومرم له‌ پێی هات و نه‌هاتی

به‌سه‌ر چوو ئه‌ی ئه‌جه‌ل هه‌ر تۆ نه‌هاتی (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۳۰)

سیمایه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تمه‌ندی هه‌زی له‌ سه‌بکی هیندیدا بریتیه‌یه له‌ باب‌ه‌خدا به‌ ناوه‌پۆک له‌سه‌ر حسابی زمان. حاجی له‌و شاعیرانه‌یه‌ زۆر پێش شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆی ناوه‌پۆکی شیعه‌ره‌کانی له‌ باسکردنی خه‌ت و خال و پازاندنه‌وه‌ی یار بژارکردوه‌ و له‌ به‌رامبه‌ردا باب‌ه‌تگه‌لێکی دیکه‌ی سه‌رده‌می خۆی ترنجاندوه‌ته‌ ئێو شیعه‌ره‌کانیه‌وه‌. به‌جۆریک ده‌توانین ب‌پێین یه‌کێک له‌ هۆکاره‌کانی ساده‌کردنه‌وه‌ی زمان لای حاجی، په‌یوه‌سته‌ به‌ ده‌ربڕینی ناوه‌پۆک و په‌یام و مه‌به‌سته‌ شیعه‌رییه‌کانی. زۆر باب‌ه‌تی گرنگ و په‌یوه‌سته‌ به‌ سه‌رده‌می خۆی وه‌ک (نه‌خوینده‌واری، یه‌کنه‌گرتن، سیاسه‌ت، پۆشنه‌بیری، ... هتد) بوونه‌ته‌ هه‌وین و ناوه‌پۆکی شیعه‌ری شاعیر. بۆ نموونه‌ له‌م ده‌قه‌دا ده‌لێت:

هه‌تا (وه‌ک ناگری بن‌کا) له‌گه‌ل یه‌ک

ئه‌گه‌ر تۆفان بی‌ له‌شکرتان به‌ چووشه‌ک

له گوئی گا نووستوون بۆیکه پۆوی

له‌سه‌ر ئیوه وه‌ها شیرگیره وه‌ک سه‌گ (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۶۹)

له‌شیرعێکی دیکه‌دا ده‌لێت:

هه‌ر کورده له به‌ینی کوللی میللته

بێ به‌هره، له‌خویندن و کیتابه‌ت

بیگانه به‌ته‌رجه‌مه‌ی زوبانی

ئه‌سه‌راری کتییی خه‌لکی زانی (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۱۹)

ئه‌م جو‌ره له‌ناوه‌پۆکه، که‌سیمایه‌کی په‌رۆشی و خه‌مخۆری پێوه‌دیاره، له‌پووی هه‌زرییه‌وه
تایبه‌تمه‌ندییه‌کی شاعیر و دوا‌جار سه‌بکی هیندییه.

زێده‌پۆیش تایبه‌تمه‌ندییه‌کی ئه‌م سه‌بکه‌یه له‌پووی هه‌زرییه‌وه. حاجی له‌شیرعه‌کانیدا زێده‌پۆیی له
خسته‌نپووی زۆر شتدا کردووه. به‌گشتی زێده‌پۆیی له‌ئه‌ده‌بیاتدا زاله و زۆر به‌رچاو ده‌که‌وێت.
ئه‌مه‌ش بۆ زیاتر سه‌رنج‌پراکی‌شان و جوانتر و گه‌وره‌تر له‌خۆی و پيشاندانی دیارده‌کانه‌ بۆ خوینەر.
هه‌روه‌کو ده‌لێت:

میللته‌تی بێ کتیب و بێ نووسین

غه‌یری کوردان نییه له‌پووی زه‌مین (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۱۹)

هه‌ر کورده له به‌ینی کوللی میللته

بێ به‌هره، له‌خویندن و کیتابه‌ت (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۱۹)

ئه‌وه‌ی زۆر پوونه ئه‌وه‌یه باروزروفی سه‌رده‌می کوردستان له‌سه‌رده‌می حاجی قادر له‌نیوان سالانی
(۱۸۹۸-۱۸۱۵)دا له‌پووی پێژه‌ی خوینده‌واریه‌وه زۆر که‌م بووه. هه‌رچه‌نده کورده‌کان به‌راورد به‌زۆر
میللته له‌به‌ر باروزروفی تایبه‌تی خوێان زه‌مینه‌ی خویندن و نووسین له‌بار نه‌بووه، به‌لام حاجی ئه‌م
بابه‌ته‌ وا وێنا ده‌کات، که‌ئه‌وه ته‌نیا میللته‌تی کورده له‌نیو ته‌واوی میللته‌تانی دیکه نه‌خوینده‌وار و بێ

نووسین ماونه‌ته‌وه. لیڤه‌دا زی‌ده‌پۆیی هه‌یه. مه‌گه‌ر له‌و پوانگه‌یه‌وه حاجی ئه‌وه بلیت، که‌ خوینده‌وار و نووسه‌ره‌کانی کورد له‌وسادا زۆرتر به‌ زمانی بی‌گانه، نه‌ک زمانی کوردی نووسیویانه و خویندویانه‌ته‌وه.

له‌ په‌هه‌ندیکی دیکه‌وه حاجی ده‌یه‌ویتی له‌ پێگه‌ی زیاده‌پۆیی‌وه وه‌سفی (مانگ) که‌ مه‌به‌ست لی (یار)ه، جوانتر نیشانی بدات. هه‌روه‌ک ده‌لیت:

بۆ قه‌سری وه‌سفی ئه‌و مه‌هه‌ می‌عماری فیکره‌تم

وه‌ستاوه‌ کولی له‌حه‌ به‌ خۆی و که‌ره‌سته‌وه (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۰۰)

هه‌مدیس زی‌ده‌پۆیی له‌م وه‌سف‌ه‌شدا ده‌بینریت، ئه‌گین حاجی شاعیریکی هینده‌ ده‌سته‌وه‌ستان و بی به‌هره‌ی وه‌سف نه‌بووه له‌ به‌رانه‌ر وه‌سفی یاره‌که‌یدا وه‌ها کزۆل دابمینی (به‌ خۆی و که‌ره‌سته‌ی وه‌سف‌ناری) وه‌ نه‌توانیت ئه‌م وه‌سف‌نارییه‌ به‌ کۆتا بگه‌یه‌نیت. خودی خۆ ده‌سته‌وه‌ستان پیشاندان له‌مه‌ر وه‌سف‌کردنه‌وه بریتییه له‌ زی‌ده‌پۆیی و به‌ به‌رزتر و جوانتر پیشاندانی یار.

وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان به‌وه‌ کرد، که‌ ئاو‌پدانه‌وه له‌ په‌ند و ئامۆژگاری له‌لای حاجی قادر به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر به‌رز ده‌بیندریت و زۆرجار وه‌کو ئامۆژگاریکه‌ر ده‌رکه‌وتوو. ئه‌مه‌ش له‌ پووی هزرییه‌وه سیمایه‌کی دیاری تایبه‌تمه‌ندی هزری سه‌بکی هیندییه وه‌ک حاجی قادر ده‌لیت:

چاوه‌که‌م تۆش پیر ده‌بی پێشت ده‌بیته‌ گۆره‌وی

وه‌ک به‌فرمووی من فلانم پیت ده‌لین توخوا هه‌وی (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۲۲۷)

شاعیر پووی له‌ گه‌نجه و ئامۆژگارییان ده‌کات لافی گه‌نجی لینه‌ده‌ن و ئه‌م‌پۆ گه‌نجن و سه‌بی ئیوه‌ش وه‌ها پیر ده‌بن و پوخسارتان ده‌گۆریت خه‌لکی نه‌تاناسیته‌وه. له‌ شیعیریکی دیکه‌دا ده‌لیت:

بۆچی فه‌رمویه‌تی نبی والامین

((اطلبوا علكم ولو بالصین))

نیر و من له‌م هه‌دیه‌سه‌ فه‌رقی نییه

گهر مه‌لا نه‌هی فهرموو دینی نیه

تۆ وهره‌ فه‌ننئ فی‌ربه‌ چیته‌ له‌وه

کا‌وره‌، هیندوووه‌ وه‌یاخۆ جوو

لازمه‌ خول بخۆی وه‌کوو به‌رداش

هه‌موو قه‌رنیک ده‌گۆئ ئه‌مری مه‌عاش (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۶۶-۱۶۵)

له‌م چه‌ند دیره‌دا هاندان بۆ خویندن و فی‌ربوون تیدایه‌ بن جیکاری و جیاوازییه‌ به‌ په‌گه‌زیشه‌وه‌، فهرموده‌یه‌کی تیکه‌ه‌ لکیشی شیعه‌ره‌که‌ی کردوووه‌، وه‌ک پشتراستکه‌ره‌وه‌یه‌کی ئایینی و به‌م فهرموده‌یه‌ بۆچوون و ئامۆژگاری بۆ ئافره‌تان دهرده‌برپیت و هانی گه‌نجان بۆ خویندن و هونه‌ر و فی‌ربوون ده‌دات. په‌ند و ئامۆژگاری له‌ شیعه‌دا سیمایه‌کی دیاری تاییه‌تمه‌ندی هزری سه‌بکی هیندییه‌ و حاجیش له‌و شاعیرانه‌یه‌ په‌ند و ئامۆژگاری له‌ شیعه‌کانیدا زۆر به‌چاو ده‌که‌ون.

۳-۲-۲. له‌ پووئ ئه‌ده‌بییه‌وه‌:

وی‌پرای هه‌بوونی چه‌ندین سیمای تاییه‌تمه‌ندی (زمانی و هزری) ی سه‌بکی هیندی له‌ شیعه‌کانی حاجی قادردا، له‌ پووئ (ئه‌ده‌بی)یشه‌وه‌ سیماکانی تاییه‌تمه‌ندی ئه‌ده‌بی سه‌بکی هیندی له‌ شیعه‌کانی حاجیدا دهرکه‌وتون. سیمای ئه‌ده‌بییه‌کانی سه‌بکی هیندی زۆرتر له‌ پووئ فۆرمی شیعییه‌وه‌ به‌دیار ده‌که‌ون. له‌ پووئ قالبی شیعییه‌وه‌ هه‌ردوو قالبی (غه‌زه‌ل) (که‌ درێژه‌پێده‌ری سه‌بکی عێراقییه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌) و قالبی (تاک به‌یت)ن. هه‌ردوو قالبی (غه‌زه‌ل) و (تاک به‌یت) له‌ دیوانی حاجیدا قالبی زالن. قالبی (غه‌زه‌ل) له‌ دیوانه‌که‌یدا پانتاییه‌کی زۆری داگیرکردوووه‌. شیعی (به‌ شه‌ستی زولف و پووئ ماهی وه‌کوو ماهی گرفتارم) نموونه‌ی وردیی غه‌زه‌له‌ لای حاجی. برپانه‌: (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۷۱-۷۰)

له غه‌زه‌له‌که‌وه دياره، هه‌م له ږووی فۆرمه‌وه (۷ دیر) و هه‌میش له ږووی ناوه‌ږۆکه‌وه (خۆشه‌ویستییه). نیو دیوانه‌که‌ی له‌م جۆره‌ شیعراڤه‌ی زۆر تیدا هه‌ن، که‌ قالبی غه‌زه‌لن و به‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی ئه‌ده‌بیی سه‌بکی هیندی داده‌نرێن.

هه‌روه‌ها حاجی له‌ دیوانه‌که‌یدا (۲۰ تاک به‌یت)ی هه‌یه، که‌ (۱۷ تاک به‌یت) به‌ زمانی کوردی و (۳ تاک به‌یت) به‌ زمانی فارسی. ئه‌مه‌ش چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ قالبی تاک به‌یتی حاجی قاده‌:

تۆ خوش ده‌به‌زی ئه‌سپی به‌زینت پییه

من ناگه‌م به‌ تۆ ئه‌سپی به‌زینم پییه (حاجی قاده، ۲۷۰۷: ۲۲۷)

سوخره‌بی جیننی ته‌بیعه‌ت سوخره‌بی عاله‌م هه‌لا

وا سوله‌یمان دیته‌وه‌ کۆتر فرینت پی ده‌کا (حاجی قاده، ۲۷۰۷: ۲۲۶)

چاوه‌که‌م تۆش پیر ده‌بی ریشته‌ ده‌بیته‌ گۆره‌وی

وه‌ک به‌فرمووی من فلائم پیته‌ ده‌لین توخوا هه‌وی (حاجی قاده، ۲۷۰۷: ۲۲۷)

شب سه‌شنبه‌ بیست از ماه‌ اخر

هزار و دو صد و هفتاد و شش در (حاجی قاده، ۲۷۰۷: ۲۲۸)

(پاش سه‌روا) سیمایه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تمه‌ندی ئه‌ده‌بی سه‌بکی هیندییه، هونه‌ری پاش سه‌روایه، یه‌کیکتیره‌ له‌و هونه‌ره‌ شیعراڤه‌ی له‌گه‌ل هاتنی سه‌بکی عیراقیدا ده‌بیته‌ هونه‌ریکی باو و جیی گرنگیپیدانی شاعیران بووه‌ و له‌ شیوازی پیشتەر، که‌ سه‌بکی خۆراسانییه‌ هونه‌ری پاش سه‌روا که‌م به‌کارهاتوو و ئه‌م هونه‌ره‌ له‌ سه‌بکی هیندیشدا سیمایه‌که‌ دیاری تایبه‌تمه‌ندی ئه‌ده‌بی سه‌بکه‌که‌یه. پاش سه‌روا "که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه‌ جیاپه‌ له‌ سه‌روا، دوا‌ی ته‌واوبوونی سه‌روا دیت، چونکه‌ شیعره‌که‌ له‌ باره‌ی کیش و ماناوه‌ پیویستی پی هه‌یه. پاش سه‌روا به‌ هه‌مان مانا له‌ کۆتایی هه‌موو دیره‌کاندا دووباره‌ ده‌بیته‌وه" (الرازی، ۱۳۷۳: ۲۳۵).

پاش سه‌روا یه‌کیکه له‌و په‌گه‌زه‌ شیعرییانه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی غه‌یری عه‌ره‌ب (فارس، کورد و تورک ...) و غه‌زهل و قه‌سیده‌ی عه‌ره‌بیان پی‌ موتوربه‌ کردووه (گه‌ردی، ۱۹۹۹: ۱۶۳). هه‌روه‌ها (کدکنی) لای وایه "پاش سه‌روا هه‌میشه‌ په‌گه‌زیکی دیار و ئاشکرای شیعره‌ی فارسی بووه و له‌ ژیر کاریگه‌ری شیعره‌ی فارسی که‌وتووته‌ ناو شیعره‌ی زمانانی تری وه‌کو عه‌ره‌بی و تورکی" (گه‌ردی، ۱۹۹۹: ۱۶۳). حاجی قادریش ئه‌م هونه‌ری پاش سه‌روایه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا زۆر به‌کاره‌یێناوه. له‌ کۆی (۱۲۶ شیعر) که‌ (۱۱۲۰ دیره‌ شیعره‌) له‌ (۱۲۰ دیره‌ شیعر) دا پاش سه‌روای داناو، ئه‌و که‌ره‌سته‌کانی بوونه‌ته‌ پاش سه‌روا بریتین له‌ (ده‌کا، نه‌کا، خۆت، نه‌بوو، هه‌یه، ده‌بی، داده‌نی، نمی کنی). هه‌روه‌ک له‌م نموونه‌ نه‌ دهرده‌که‌وێت. هه‌روه‌ک حاجی ده‌لێت:

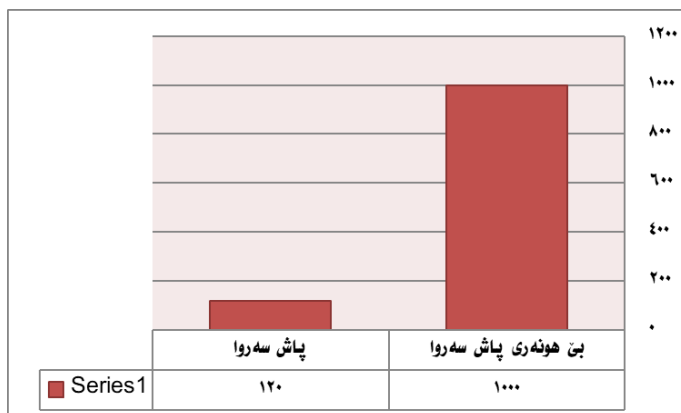
تا له‌ مه‌کته‌ب ئه‌و مه‌هه‌م دی مه‌شقی ئه‌لف و بی ده‌کا

چاوه‌که‌م بووێته‌ دویت و گریه‌ سووخی تی ده‌کا (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۵۲)

ئه‌و فه‌له‌ک ریفعه‌ته‌ هه‌ر له‌ حزه‌ نیقابیکی هه‌یه

کی ده‌زانێ وه‌کوو من خانه‌خه‌راییکی هه‌یه (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۲۳)

رێژه‌ی هونه‌ری پاش سه‌روا له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا به‌م شیوه‌یه‌یه:

هه‌روه‌ها دووباره‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ی سه‌روا لای حاجی به‌رچاو ده‌که‌وێت. ئەم دیاردیه‌ی لای حاجی (۷ جار) ڕوویداوه. ئەمەش لایه‌نیکی نه‌ڕیپی سه‌روایه‌ی لای شاعیر. بۆ نموونه له شیعری (له ڕۆما که‌وته به‌رچاوم) دا سه‌روای دی‌ری ژماره (۷ و ۸) یه‌ک وشه‌یه‌ ئه‌ویش (سه‌یران) ه، کاتیک ده‌لێت:

له‌ پێشا خاکی مه‌ لانه‌ی پلنگ و شیری ئازا بوو

ئه‌میه‌ستا مار و میرو و، گورگ و ڕیوی لێی ده‌که‌ن سه‌یران

له‌ کوێ ما نه‌عه‌ره‌ته‌ی ته‌قله‌ و جلیت و ڕمب و ڕمبازی!

له‌ کوێ ما ده‌نگی زۆرنا و ده‌هۆل و شای و سه‌یران (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۸۳)

هه‌روه‌ها شاعیر له‌ شیعری (ڕۆسته‌می مازهنده‌ران) که‌ خۆی (۷ دی‌ر) ه، (۳ جار) له‌ دی‌ره‌کانی: (یه‌که‌م، دووهم، چواره‌م) دا وشه‌ی (کرده‌وه‌) ی کردووه‌ته‌ وشه‌ی سه‌روا، ڕه‌وانه‌ (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۱۸).

ئه‌م دووباره‌بوونه‌وه‌یه‌ی وشه‌ی سه‌روا له‌ شیعری سه‌بکی هینیدی زۆر به‌رچاو ده‌که‌وێت، لای حاجی قادریش ئەم دووباره‌بوونه‌وه‌یه‌ی سه‌روا له‌ شیعره‌کانیدا به‌رچاو و واتاداره‌.

له‌ ڕووی ڕه‌وانی‌یه‌وه‌ (تیلنیشان) له‌ هونه‌رانه‌یه‌ شاعیرانی سه‌بکی هیندی زۆر نه‌نجامیانداوه‌ و به‌ یه‌کیک له‌ سیما تایبه‌تییه‌کانی ئه‌ده‌بی سه‌بکی هیندی داده‌نرێت. حاجی قادریش هونه‌ری تیلنیشانی زۆر کردووه‌، هه‌روه‌ک له‌م نموونه‌دا دیاره‌:

سعه‌تیک فی‌ر نه‌بوو له‌پاش ته‌حسیل

سه‌یری چۆن بۆ مه‌ناهی بوونه‌ ده‌لیل (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۹۸)

مه‌به‌ست له‌ (مه‌ناه) شه‌ریعه‌ت و ئاینه‌ و ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که‌ ئاین نایه‌وێ م‌رۆف بیکات.

به‌بێ دینی جه‌مالی بێ قه‌رینی

خه‌لایق سه‌ربه‌سه‌ر ئیمانی هی‌نا (حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۴۹)

(بێ قەرین) تیلنیشانە بۆ ئایەتی (... لیس کمثله شیء وهو السميع البصير ...) (الشوری ١١).

ئەو ڕزقی موقەپرەرە بە خۆی دی

سەد دەفعە بخوازی یا نەخوازی (حاجی قادر، ٢٧٠٧: ١٤٠)

ئەمەش تیلنیشانە بۆ ئەو قسە فۆلکلۆرییەکی کورد گوتویەتی (ئەو ڕزقی لە خوداوە بۆ کەسیکی داناییت ھەر پێیدەگات و کەس ناتوانی ڕزقی کەس بخوات).

ھەر وھا تایبەتمەندییەکی دیکە سەبکی ھیندی لە ڕووی ئەدەبییە، بریتییە لە زۆری ژمارە شیعری شاعیر. حاجی قادر لەو شاعیرانە پێژە شیعری زۆرە و بە گشتی (١٢٦ شیعری ھەیە، کە بریتین لە (١٢٠ دیرە شیعری) و ئەم پێژەبەش زۆرە، کە ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی ڕەنگدانەوی ئەم سەبکە لای حاجی ڕوون و ئاشکرایە.

ئەنجامەکان

لە کۆتایی توێژینەووەکەدا، بە چەند ئەنجامێک گەیشتووین، کە بریتین لەمانە خوارەو:

1/ ھەر سێ تایبەتمەندییەکی سەبکی عێراقی لە ڕووی (زمانی، ھزری و ئەدەبی)یەو لە شیعەرەکانی حاجی قادردا بە فراوانی ڕەنگیانداوەتەو، وەک لە نمونە شیعرییەکاندا ڕوونکراوەتەو، بۆیە حاجی بە پەپرەو کەریکی سەبکی ھیندی ئەژماردەکرێت.

2/ تایبەتمەندییە زمانییەکانی سەبکی ھیندی، وەک (بەکارھێنانی وشە نوێ و سادەکردنەوێ زمان شیعری و زمانیکی بارگای بە پەند و ئامۆژگاری) لەلای حاجی قادر ڕەنگیانداوەتەو و نمونە شیعری ئەم تایبەتمەندییانە لە دیوانە کەیدا زۆرە و ئەمەش پەيوەستبوون و پابەندبوونی حاجی بە سەبکی ھیندی دەسەلمێنێت.

3/ له‌ پرووی فۆرمه‌وه‌ زۆری پێژه‌ی ژماره‌ی شیعر، که‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی سه‌بکی هیندییه، حاجی پێژه‌یه‌کی زۆری شیعره‌ی هه‌یه، که‌ ژماره‌ی شیعره‌کانی (۱۲۶ شیعر) ه و به‌ گشتی (۱۱۲۰ دێره‌ شیعر) ه.

4/ له‌ پرووی ناوه‌پۆکه‌وه، حاجی قادر بایه‌خیکێ زۆری به‌ ناوه‌پۆکی شیعره‌ی داوه‌ له‌سه‌ر حسابی زمانی شیعره‌ی. به‌ جۆریک زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری پرووداوه‌کانی سه‌رده‌می خۆی له‌ شیعره‌کانیدا ده‌بینرێن. ئەمه‌ش سیمایه‌کی دیاری سه‌بکی هیندییه.

5/ له‌ پرووی هزرییه‌وه‌ حاجی به‌ پێپه‌وه‌که‌ری سه‌بکی هیندی داده‌نرێت، چونکه‌ به‌شی هه‌ره‌زۆری شیعره‌کانی حاجی به‌ (بێزاری، بایه‌خدان به‌ ناوه‌پۆک نه‌ک زمانی شیعره‌ی، زێده‌پۆیی، ئاو‌پدانه‌وه‌ له‌ قسه‌ی په‌نداسا و ئامۆژگاری) ین و ئەمانه‌ش له‌ پرووی هزرییه‌وه‌ له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ دیاره‌کانی سه‌بکی هیندین.

6/ له‌ پرووی ئەده‌بیشه‌وه‌ شیعره‌کانی حاجی قادر سه‌ر به‌ سه‌بکی هیندین و به‌ پێره‌وکردنی قالبی غه‌زل و تاک به‌یت، هه‌روه‌ها بایه‌خیکێ زۆری به‌ پاش سه‌روا داوه‌ و خۆخه‌ریککردن به‌ هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی و به‌تاییه‌تی (تیلنیشان)، تاییه‌تمه‌ندییه‌کی تری سه‌بکی هیندییه، له‌ شیعره‌کانی حاجیدا ده‌بیندرێن و ئەم تاییه‌تمان‌دییه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان و زāl به‌رچاو ده‌که‌ون.

لیستی سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م/ به زمانی کوردی:

1. ئه‌حمه‌د، په‌خشان علی (۲۰۰۹)، شی‌وازی شی‌عری گۆران. سلیمانی، په‌نج.
2. پیرۆت و محمد، بارزان علی و هیمن جاسم (۲۰۱۹)، په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عیراقی له شی‌عره‌کانی هه‌ریقدا، گوڤاری زانکۆی راپه‌پین.
3. خه‌لیل، زه‌ینه‌ب جه‌لیل (۲۰۱۱)، ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عیراقی و هیندی له شی‌عره‌کانی نالیدا. زانکۆی سه‌لا‌حه‌دین.
4. شاره‌زا، که‌ریم (۱۹۶۱)، کۆیه و شاعیرانی، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا.
5. شی‌خ صالح، شی‌خ نوری (۱۹۲۶)، ادبیات کوردی، اسلوب چیه. ژیان، ژماره: چوار.
6. عه‌بدو‌لا، ئیدریس (۲۰۱۲)، شی‌واز، هه‌ولیر، مناره.
7. کاک، حمه نووری عومه‌ر (۲۰۰۸)، شی‌واز له شی‌عری کلاسیکی کوردیدا. سلیمانی، تیشک.
8. گه‌ردی، عه‌زیز (۱۹۹۹). سه‌روا، وه‌زاره‌تی پۆشنییری، هه‌ولیر.
9. موکریان، گیو (۱۹۶۹)، دیوانی حاجی قادری کۆیی، چ ۲، هه‌ولیر.
10. موکریان، هه‌ژار (۱۳۲۹)، فهره‌هنگی هه‌نبانه‌ بۆرینه، به‌رگی دووهم. تاران.
11. میران و شاره‌زا، سه‌ردار هه‌مید و که‌ریم مسته‌فا (۱۷۰۷)، دیوانی حاجی قادری کۆیی، شاره‌ کتیبی میدیا، سنه.
12. ناوخۆش، سه‌لام (۲۰۰۳)، فهره‌هنگی ئۆکسفۆرد. هه‌ولیر، مناره، چاپ. دووهم.

دووهم/ به زمانی فارسی:

1. انوشه، حسن (۱۳۷۶)، فرهنگ نامه ادبی فارسی (دانشنامه ادبی فارسی ۲)، چاپ انتشارات.
2. بهار، محمد تقی (۱۳۸۱)، سبک شناسی یا تاریخ تطور نثر فارسی، زوار، چاپ: ۱، تهران.
3. تاج خاتونی، سحر وفا‌یی (۱۳۹۳)، ویژه نامه نامه فرهنگستان (شبه قاره) سال دوم بهار و تابستان، شماره 2.
4. الرازی، شمس الدین محمد بن قیس (۱۲۷۳). المعجم فی معییر اشعار المعجم. به کوشش دکتر سیروس شمیس. تهران، فردوس.

5. رزم ارا، مرتضی (۱۳۸۴)، سبک هندی و جایگان ان در ادبیات فارسی، نامه پارسی، سال دهم، پاییز.
6. شمیسا، دکتر سیروس (۱۳۷۰)، سیر غزل در شعر فارسی، انتشارات فردوس، چاپ. سوم، تهران.
7. شمیسا، دکتر سیروس (۱۳۷۳)، کلیات شبک سناسی، انتشارات فیردوس، چاپ. دووم، تهران.
8. شمیسا، دکتر سیروس (۱۳۸۶)، سبک شناسی شعر، میترا، تهران.
9. لنگرودی، شمس (۱۳۷۲)، سبک هندی و کلیم کاشانی، نشر مرکز، تهران.

The Reflection of Indian Style Characteristics in Haji Qadir's Poems

Dr. Barzan Ali Pirot

Department of Kurdish Language, College of Basic Education, University of Raparin, Ranya, Kurdistan Region, Iraq.

Email: barzan.pirot@uor.edu.krd

Asst. Lect. Ibrahim Mohammed Ibrahim

Department of Kurdish Language, College of Basic Education, University of Raparin, Ranya, Kurdistan Region, Iraq.

Email: ibrahim.mohammed@uor.edu.krd

Keywords: *Style, Indian style, linguistic, intellectual and literary characteristics, Haji Qadir's poetry.*

Abstract

This study is under the title of "The Reflection of Indian Style Characteristics in Haji Qadir's Poems", which attempts to identify concepts, terms, areas of work and how this type of style is reflected in literature. The Indian style emerged with the accession of Shah Ismail the Safavid in Iran. From the beginning of the tenth century to the middle of the eleventh century Alhijri, it was common in Iran, India and Asia for 150 years. The distinctive characteristics of this style have influenced poets and writers

from three perspectives: linguistic, intellectual and literary. The literature of the nations of the region in general and Persian literature in particular are divided into Khorasan, Iraqi and Indian styles. Style can be defined as characteristics (linguistic, intellectual and literary) that are common in a certain period and followed by poets. Regarding the reflection of this style in ancient Kurdish literature, it came into Kurdish literature under the influence of Persian literature and poets, and Kurdish poets followed this kind of style, in which the reflection of the Indian style in the poetry of poets in general and for Haji Qadir is significant and meaningful. The paper aims to demonstrate and reflect the characteristics (linguistic, intellectual and literary) of this style in Haji Qadir's poems, based on the evidence and methodological arguments that he followed in his poems. The study employs a descriptive-analytical method and shows that all three prominent features of Indian style (linguistic, intellectual and literary) are clearly expressed in his poems. Linguistically, the use of new words, simplification of language and loading of language and recharging with proverbs and advice, a large number of poems by the poet, great attention to poetic content at the expense of poetic language are all significant in his poetry. Intellectually, he paid attention to boredom, pessimism and exaggeration of the subject in his poems. In terms of literary form, he paid attention to the poetic form of ghazal, single verse, rhythm and rhyme, and the art of rhetoric in his poems.

انعکاس خصائص السبك الهندي في أشعار الحاج قادر

ملخص :

هذا البحث المعنون (انعكاس خصائص السبك الهندي في أشعار الحاج قادر) محاولة لتعريف المفاهيم والمصطلحات ومجالات العمل وكيفية انعكاس هذا النوع من السبك أو النمط في الأدب. ظهر النمط الهندي حين تقلد الشاه إسماعيل الصفوي زمام الحكم في إيران. و ذلك من بداية القرن العاشر إلى أواسط القرن الحادي عشر الهجري، حيث شاع في إيران والهند وآسيا الصغرى لمدة 150 عاماً. وقد أثرت الخصائص المميزة لهذا النمط الشعري في الشعراء والأدباء من الجوانب (اللغوية، والفكرية، والأدبية). وينقسم أدب شعوب المنطقة بشكل عام والأدب الفارسي بشكل خاص من حيث الأسلوب أو السبك إلى السبك الخراساني والعراقي والهندي. والمقصود بالأسلوب إذا عرّفناه فهو الخصائص (اللغوية والفكرية والأدبية) التي شاعت في فترة من الفترات والتزم بها الشعراء.

وفيما هو يتعلق بانعكاس هذا الأسلوب في الأدب الكوردي القديم، فقد تأثر الأدب الكوردي بالأدب الفارسي، وعليه فقد اتبع شعراء الكورد عامة هذا الأسلوب والشاعر حاج قادر بشكل خاص، الذي يتميز بوجوده الجلي وحاملاً للدلالة في شعره. ويهدف هذا البحث إلى إظهار وكشف الخصائص (اللغوية، الفكرية، الأدبية) لهذا الأسلوب في أشعار الحاج قادر، استناداً إلى الأدلة والحجج المنهجية التي اتبعها في أشعاره. والمنهج المتبع في الدراسة هو المنهج الوصفي التحليلي. وكانت نتائج الدراسة هي: ظهور السمات الثلاثة المميزة للأسلوب الهندي (اللغوي والفكري والأدبي) بشكل واضح في أشعاره، باستخدام الكلمات الجديدة لغوياً وتبسيط اللغة الشعرية و شحن اللغة بالأمثال والنصائح، في عدد ليس بقليل من أشعاره. وإلى جانب ذلك اهتمام الشاعر بالمحتوى الشعري على حساب اللغة الشعرية، والاهتمام فكرياً بالملل والتشاؤم والمبالغة في الموضوع الشعري في قصائده، أما من حيث الشكل الأدبي، فكان اهتمامه منصباً بالاشكال الشعرية (الغزل والبيت الواحد) والروي والفن البلاغي التلميح.